

บทที่ 4

กรณีศึกษา

ข้อมูลกรณีศึกษา

ข้อมูลกรณีศึกษาเป็นการเสนอเรื่องราวชีวิต กระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อ กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของผู้ต้องขังที่ก่อคดีฆ่าข่มขืน เป็นข้อมูลที่ถูกวิจัยได้จากการสัมภาษณ์เจ้าของ ประวัติที่ยอมรับว่าก่อคดีฆ่าข่มขืนที่เรือนจำกลางคลองเปรม เรือนจำกลางบางขวาง และเรือนจำกลางเขา บิน ทั้งหมดจำนวน 10 ราย โดยมีรายละเอียดปรากฏ ดังนี้

กรณีศึกษาที่ 1 เรือนจำกลางคลองเปรม

ชื่อ นาย เปี้ยก (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 37 ปี ขณะกระทำผิดอายุ 23 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอ เชียงใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช มีอาชีพทำเรือประมง นับถือศาสนาพุทธ และมีสถานภาพสมรส คือโสด นายเปี้ยก มี บุคลิกภาพ ที่เสียบๆเฉยๆ ไม่ค่อยสบตาคู่สนทนา แวดตาแข็งกร้าว ไม่ไว้ใจใครง่ายๆ เป็นคนพูดจาตรงไปตรง มา ไม่อ้อมค้อม มีรูปร่างเป็นคนรูปร่างสันทัด หนักประมาณ 55 กิโลกรัม และสูงประมาณ 165 เซนติเมตร ศาสนาพุทธปฏิบัติตนตามหลักศาสนา นายเปี้ยก แต่ นายเปี้ยกให้การรับสารภาพซึ่งเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี จึงได้รับการ ลดหย่อนโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต นายเปี้ยกเป็นนักโทษชั้นเยี่ยมจึงได้รับการอภัยโทษเรื่อยมา ปัจจุบันนาย เปี้ยกต้องโทษจำคุกมาแล้ว 14 ปีและเหลือโทษจำคุกอีก 22 ปี

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

บิดามารดาของนายเปี้ยกมีบุตรจำนวน 8 คน เป็นผู้หญิง 3 คนและผู้ชาย 5 คน โดยนาย เปี้ยกเป็นคนที่ 5 บิดาและมารดาของนายเปี้ยกอาศัยอยู่ด้วยกันที่อำเภอ เชียงใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มี อาชีพทำนา บิดาดื่มเหล้าและสูบบุหรี่บ้างตามโอกาส ครอบครัวของนายเปี้ยกมีความรักใคร่กันดี มีการ ทะเลาะเบาะแว้งกันบ้างแต่ไม่เคยมีการใช้กำลัง ส่วนพี่น้องก็มีความรักใคร่กันดี มีการทะเลาะและมีปากเสียง กันบ้าง แต่ไม่ถึงขั้นรุนแรงและไม่เคยมีการใช้กำลังในการตัดสินปัญหาแต่อย่างใด

นายเปี้ยก บอกว่า “ถึงครอบครัวผมจะยากจน แต่ก็ไม่มีปัญหาเรื่องครอบครัว ถ้าทะเลาะกันก็แค่ว่ากล่าวแล้วก็เลิกกันไป พ่อแม่จะสอนแต่ในทางที่ดีๆนะ แต่จะทำไม่ทำก็แล้วแต่ เค้าก็บอกว่าเลี้ยงลูกนะเลี้ยงได้แต่ตัว แต่ความคิดก็ต้องศึกษาตัวเอง”

ระดับการศึกษา

นายเปี้ยกจบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนในจังหวัดนครศรีธรรมราช สาเหตุที่ได้รับการศึกษาน้อย เนื่องจาก มีพี่น้องหลายคนและทางบ้านมีฐานะยากจน ไม่มีเงินเพียงพอที่จะส่งเสียให้เรียนหนังสือ ประกอบกับต้องการทำงานเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว จึงได้ย้ายมาอาศัยอยู่กับพี่สาวและพี่เขยที่อำเภอ ปากพนัง โดยประกอบอาชีพทำเรือประมง โดยส่วนใหญ่ นายเปี้ยกจะออกเรือหากุ้ง (นายเปี้ยก บอกว่าเป็นกุ้งตัวใหญ่ เรียกว่า กุ้งสวิสต์) อยู่บริเวณแหลมตะลุมพุก แล้วนำมาขายต่อบนฝั่งให้กับแม่ค้านำไปขายต่อที่ตลาดอีกทอดหนึ่ง มีรายได้โดยเฉลี่ยปีละประมาณ 20,000 บาท แต่ถ้าบางครั้งมีพายุเข้าก็จะส่งผลกระทบต่อให้รายได้ลดลง

นายเปี้ยก กล่าวว่า “ผมจำไม่ได้ว่าผมเรียนได้ที่เท่าไร เพราะมันนานแล้ว ปกติผมก็ไม่ค่อยชอบเรียนเท่าไร ผมจะชอบไปทางกีฬามากกว่า ผมชอบเล่นตะกร้อ แต่ถ้าถามถึงวิชาเรียน ผมจะชอบวิชาภาษาไทยมากที่สุด”

ประวัติการติดยาเสพติด

นายเปี้ยกไม่เคยติดยาเสพติดประเภทใดเลย แต่มีการดื่มสุราตามเทศกาลและประเพณีต่างๆ โดยดื่มกับเพื่อนและญาติๆละแวกบ้าน นอกจากนี้ นายเปี้ยกยังสูบบุหรี่ประมาณวันละ 10 มวน โดยเริ่มดื่มสุราและสูบบุหรี่ เมื่ออายุประมาณ 18-19 ปี

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

นายเปี้ยกไม่เคยบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรงทั้งภาพยนตร์ นิตยสารหรือหนังสือต่างๆ เนื่องจากในขณะนั้นละแวกที่อาศัยของนายเปี้ยกยังไม่มีสื่อประเภทดังกล่าว

ประสบการณ์ทางเพศ

นายเปี้ยกมีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรก เมื่ออายุประมาณ 19 ปีกับภรรยาแต่ได้แยกทางกัน ใน 2 ปีต่อมา จากนั้น นายเปี้ยกได้มีการซื้อบริการทางเพศบ้างเป็นครั้งคราว หลังจากมีการสังสรรค์กับเพื่อน โดยเฉลี่ย 1 ครั้งต่อ 2 สัปดาห์และเสียค่าบริการครั้งละประมาณ 60 บาท

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิด

เมื่อวันที่ 13 เมษายน พ.ศ.2534 เวลาประมาณ 06.00น. นายเปี้ยกได้หยุดงานที่อำเภอปากพนัง จังหวัด นครศรีธรรมราช จึงเดินทางกลับไปหาบิดามารดาที่ อำเภอ เขียวใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราชและได้นั่งดื่มเหล้าสังสรรค์กับเพื่อนและญาติๆในบริเวณงานเลี้ยงประเพณีสงกรานต์ที่หมู่บ้านท้ายทะเลและตั้งใจว่าจะเดินทางไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่งหลังงานสังสรรค์เลิก ต่อมา เขี้ยวซึ่งเป็นผู้หญิง อายุประมาณ 25-30 ปี ซึ่งอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงได้มาขอร่วมเดินทางไปกับนายเปี้ยกด้วย ขณะนั้น นายเปี้ยกซึ่งมีอาการมึนเมาจากสุราได้ลวงเหยื่อไปข่มขืนในป่าละเมาะบริเวณใกล้เคียง แต่เหยื่อขัดขืนและบอกว่าจะนำเรื่องไปแจ้งตำรวจ ทำให้นายเปี้ยกเกิดความกลัวว่าจะถูกจับกุม จึงตัดสินใจใช้ท่อนไม้ในบริเวณนั้นตีไปที่ศีรษะของเหยื่ออย่างรุนแรงประมาณ 2-3 ครั้ง ทำให้เหยื่อเสียชีวิตทันที โดยหลังเกิดเหตุ นายเปี้ยกได้เดินทางกลับไปยัง อำเภอ ปากพนังและหลังจากนั้นประมาณ 4-5 วัน นายเปี้ยกจึงถูกตำรวจจับกุมได้ที่บ้านพัก

ความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย

เกี่ยวกับบทลงโทษทางกฎหมายนั้น นายเปี้ยก กล่าวว่า " ตอนนั้นผมไม่รู้เรื่องหรือ ผมเมา พอสร้างเมาก็รู้ว่าอะไรเป็นอะไร ก็เสียใจ ไปขอขมา คือพูดได้เลยว่าขอโทษจริงๆ ไม่รู้จะพูดยังงัย มันเกิดขึ้นไปแล้ว แต่ชาวบ้านแถวนั้นเค้าจะรู้ว่าผมไม่ก้าวร้าว ไม่เมาอาละวาด ใครมีอะไรเดือดร้อนผมก็ไปช่วย เค้าก็เห็นความดีตรงนั้น พอมาติดคุกตรงนี้เค้าก็คิดไม่ถึงว่าผมจะทำ แต่ทำงัยได้ มันเป็นไปแล้ว โทษมันก็สาสมแล้วนะ มันไม่ได้เรื่องหรือк ไปทำเค้ายังงั้น บางทีโทษน่าจะแรงกว่านี้ด้วยซ้ำ ถ้าทำก็ต้องกล้ารับ"

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

หลวงปู่ที่วัดอู่ตะเภา แต่ตัวเค้าก็อยู่ที่บางปะอินเหมือนเดิม นานๆ ถึงจะมา เยี่ยมซักที ส่วนมากจะโตมาด้วยตัวเอง ไม่ค่อยได้อยู่บ้าน เวลามีปัญหา ก็จะตัดสินใจเองตลอด พอจบ ป.4 ก็มาอยู่กับย่า ที่ อ.เสนานันท์แหละ เมื่อสมัยก่อน มันมีแค่ ป.4 ก็จบแล้ว รับใบสุทธิเลย"

"เวลามีเรื่องทุกซิก ผมก็ไม่เล่าให้พ่อฟัง ไม่เล่าให้ใครฟังเลย โดยมากจะอยู่คนเดียว เลี้ยงตัวเองมากกว่า อาศัยบ้านนุ่นมั่งบ้านนี้มั่ง เพื่อนสนิทก็ไม่ค่อยมี เพราะเข้ามาแล้วก็ไป ส่วนมากผมไม่ค่อยได้เที่ยวด้วย อยู่บ้านนอก ถ้ามีงานวัด ปีนึงก็จะมาเที่ยวซักทีนึง"

ระดับการศึกษา

"ผมจบ ป.4 ที่โรงเรียนวัดอู่ตะเภาใน จ.อยุธยา ใน อ.เสนา คือ ตอนแรกผมเรียนที่บางปะอิน พ่อแม่เสีย พ่อก็เอาไปไว้กับย่าที่อู่ตะเภาเนี่ย ย้ายไปเรียน ป.1-ป.4 ที่อู่ตะเภา ตอนเรียนก็เรียนไม่เก่ง เรียนไม่ค่อยดี อ่านหนังสือไม่ค่อยออก หัวไม่ดี ชอบภาษาไทย เมื่อก่อนมันมีแต่วิชาภาษาไทยงัย ก็พออ่านได้ เขียนได้ ก็โดนครูดุบ้าง ตีบ้าง ส่วนมากจะโดนเรื่องข้อสอบมั่ง อะไรมั่ง ผมก็ตั้งใจเรียนนะ แต่ปัญญามันไม่ค่อยดีแต่นั้นมันก็ไม่ใช้สาเหตุที่ไม่เรียนต่อเพราะเมื่อก่อนมีแค่ ป.4 แล้วก็ออกเลย พ่อเค้าจะไม่ส่งใครต่อทั้งนั้น แต่ถ้ามีโอกาสเรียนต่อก็ไม่อยากเรียน ในสมองไม่เคยคิดอยากเรียน คิดทำงานมากกว่าเพราะฐานะทางบ้านก็ไม่ค่อยดีด้วย มีพี่น้องตั้ง 8 คน"

"ผมมีพื้นฐานเกี่ยวกับการทำปูน นี่ตอนนี้ผมก็กำลังทำอยู่ (ในเรือนจำ) กำลังปั้นมั่งกรอยู่ที่แดนโรงพยาบาล ผมเคยทำมาหากินพวกนี้ตั้งแต่อยู่ข้างนอกแล้ว ตอนนั้นอายุประมาณ 24-25 ช่วงนั้นขึ้นมาทำงานกรุงเทพแล้วก็มาทำงานพวกนี้แต่พอหน้างานก็ต้องกลับบ้านไปทำนา โดยมากผมจะไม่ค่อยอยู่เป็นที่จะอยู่บ้านพี่มั่ง บ้านน้ามั่ง บ้านอามั่ง"

"ผมเข้ากรุงเทพจริงจังตอน 24-25 ที่เข้ามาก็เพราะหนีคดีนี้แหละ ก่อนหน้านี้ไม่เคยเข้า ตอนก่อนคดีตอนนั้นประมาณ 21-22 จะเข้ามาอยู่กับพี่ชายคนรองเค้าทำก่อสร้างอยู่ ก็เลยเข้ามา กับเค้า ได้เงินค่าจ้างเป็นวัน ได้วันละ 90 บาท ใช้ไม่พอ เมื่อก่อนนี่ถ้าเป็นช่างจริง ๆ จะได้วันละ ร้อยกว่าบาทแต่ผมเป็นเด็กฝึกงาน เค้าก็ให้วันละ 90 เค้าให้ดอกตะปูมั่ง ตีแบบมั่ง ตอนแรกทำงานไม้ ก็เปลี่ยนมาทำงานปูน ปูกระเบื้อง ปั้นบัว ปั้นอะไรอย่างงี้ ทำซุ้มอะไร ผมก็ทำ แต่ผมก็ไปเรื่อยนะ ถ้าเจ้านายเจ้านี้ไม่ดี ผมก็ย้าย ไม่ดีนี่หมายถึง เงินออกช้านะ แต่ไอ้เรื่องโกงไม่มี"

ประวัติการติดยาเสพติด

"ไม่สูบบุหรี่ ไม่เล่นยาครับ เกิดมาไม่เคยเล่นยา เพื่อนก็ไม่เล่น เพื่อนผมส่วนมากจะเป็นเพื่อนที่โรงเรียน หรือเพื่อนแถวบ้านนะ แต่ไม่ค่อยสนิทกัน ปกติผมไม่ค่อยได้คบเพื่อนด้วย อยู่ข้างนอกไม่ค่อยได้เที่ยวเท่าไร อยู่กับย่ามั่ง อยู่กับพี่มั่ง อาศัยเค้าอยู่จนโต อยู่บ้านนี้มั่ง บ้านนู้นมั่ง ฐานะก็ไม่ค่อยดีเพราะที่บ้านทำนาปรังรายได้เป็นปี บางปีก็ได้ บางปีก็ขาดทุน แต่เหล่านี้กินเป็นบางครั้ง ถ้าพวกกินเราก็กิน ส่วนมากถ้ามีงานวัดที่เสนา เราถึงจะกิน กินเหล้าขาว ขวดละ 30 กว่าบาท"

"แต่หลังจากที่เข้ากรุงเทพแล้วนี่ จะมีเพื่อนอยู่คนหนึ่ง เป็นช่างไม้ สนิทกัน ไปไหนต้องไปด้วยกัน อายุไล่ ๆ กัน เค้าอ่อนกว่าผมซัก 3-4 ปี"

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

"สมัยก่อนมันไม่มีโรงหนังหรือ ไม่มีหนังดู บ้านนอก ใช้ตะเกียง ไฟฟ้ายังไม่เข้าเลยมีแต่หนังกลางแปลง นาน ๆ ปีหนึ่งจะดูซักครั้งนึง ส่วนใหญ่จะเป็นหนังชีวิตแต่ไม่มีหนังโป๊ เป็นหนังธรรมดา ส่วนใหญ่จะเล่นในงาน ประเพณี ถ้ามีงานนี้ ผมต้องไป อย่างวัดพนัญเชิง วัดไผ่โรงวัวนี้ เค้าจะจัดทุกปี หนังรุนแรงก็ชอบดูหนังโป๊ ๆ อะไรอย่างเงี้ย แต่ดูเสร็จก็เฉย ๆ ไม่ได้อยากทำตาม อีกอย่างที่ผมกอดดีนี่ ผมก็ไม่ได้ตั้งใจ มันเป็นเรื่องชั่ววูบด้วย ผมยอมรับ แต่ผมไม่เคยดูหนังโป๊ หนังสือโป๊ ก็ไม่เคยดู เมื่อก่อนไม่มี หนังวีดีโอ ดูก็มีก็ดู แต่นี่มันไม่มีให้ดู หาที่ดูไม่ได้ เรามันคนบ้านนอกนะ"

ประสบการณ์ทางเพศ

"ผมไม่เคยแต่งงาน แต่แฟนนะเคยมี แต่ยังไม่ได้เสียกัน ผมก็เที่ยวผู้หญิงตามปกติ เที่ยวเป็นบางครั้ง ผมเริ่มเที่ยวตั้งแต่อายุ 10 กว่า ๆ เอง ประมาณ 17-18 ผมก็ไปเที่ยวแล้ว ไปงานวัดพนัญเชิงนะ ไปกับพวก ช้ามฟากไปก็มีช่อง ครั้งละ 30 กว่าบาทหรือ 50 กว่าบาท จำไม่ได้ เพื่อนมันชวนไป หรือไม่ก็ไปกับคนแถว ๆ บ้าน ถ้าไม่มีพวกก็ไปคนเดียวไม่ได้เพราะมันไกล แต่ช่องมันเป็น ซอยเล็ก ๆ นะ ถ้าตำรวจมาต้องวิ่งหนี คล้าย ๆ ช่องเถื่อน ผมยังเคยวิ่งเลย แต่หลังจากนั้นก็เที่ยวไม่บ่อย พอกลับบ้านมาก็ไม่เห็นอะไรแล้ว มันเป็นกลางทุ่งนะ ไม่ค่อยเจริญ"

"ผมไม่เคยแต่งงาน ก็มีแต่คนนี่แหละที่ผมมาเค้าจริง ๆ ผมแค่อยากจะทำเมีย แต่เขาไม่ยอมก็เลยต้องเลยตามเลย ผู้หญิงคนนี้รู้จักกันมาก่อน บ้านใกล้กันแค่ 20 กว่าเมตร ตอนนั้น ผมอายุ 22

ผู้หญิงเขาเป็นเพื่อนที่โรงเรียนรุ่นเดียวกัน ก่อนหน้านั้นไม่เคยได้เสียกัน แต่ก็เคยไปเที่ยวด้วยกัน ส่วนมากไปงานวัด ปกติถ้าว่างผมก็จะไปช่วยเขาไถนา ผมช่วยเขา เพราะผมไม่ใช่คนขี้เกียจ ผมเป็นคนขยันด้วย"

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิด

"ผมเล่าให้ฟังได้ทั้งหมดเลย ถ้าถามมาผมก็ตอบตามที่ผมทำไป... ตอนนั้นจำไม่ได้ว่าวันที่เท่าไร แต่มันปี 28 ตอนนั้นผมอายุ 28 ตอนนั้นผมทำนาอยู่ที่บ้าน ไม่ได้กินเหล้านะ ผมก็อยู่เฉย ๆ ผู้หญิงก็เป็นคนแถวบ้าน อายุประมาณ 22-23 ก็เห็นหน้ากันบ่อย ๆ รู้จักกันมานานแล้ว ก็ชอบเขานะ แต่เขาไม่ชอบผม ก็ไม่สวยเท่าไร คนบ้านนอก บ้านอยู่ห่างกันไม่ถึง 20 เมตร ผมปล้ำเขา แต่เขาไม่ยอม ปกติก็ไปหากันอยู่แล้ว วันนั้นผมปล้ำเค้า พอปล้ำเสร็จ มันก็มีปากเสียงกัน เคลียร์กันไม่ลงตัว เขาบอกว่าเขาจะไปบอก แม่เขา ถ้าไปบอกแม่เขา ผมก็ต้องติดคุก แล้วอีกอย่างนึงมันโมโหด้วย แค่วิวบเดียวเอง ผมเลยเอาไม้ หวดเลย หวดไปซัก 2-3 ที พอหวดเสร็จก็หนีเลย หนีไปเห็นเค้าฟูบอยู่ คิดไม่ถึงว่าเค้าจะตายด้วย ที่นี้ที่ผมฆ่าเขาเพราะผมกลัว แล้วอีกอย่างผมก็ไม่รู้ว่าโทษมันแรงขนาดนี้ ผมไม่รู้ ผมไม่เคยติดเลย หนีไปหาพี่ชายที่สามตุ่ม แต่พี่ชายรู้เรื่องเพราะเมื่อสมัยก่อนนี้พอเวลามีเรื่องปั๊บเนี่ย เค้าจะมีคล้าย ๆ วิทยุในหมู่บ้านนะ เค้าก็ประกาศว่าผู้หญิงคนนี้โดนข่มขืนฆ่า ประกาศบอกชื่อด้วย พี่ชายก็รู้ พี่ชายอยู่อีกที่นึง พี่ชายได้ยิน ผมก็หนีไปอยู่กับพี่ชายที่กลางทุ่งข้างนา ก่อน พอตอนกลางคืน มีจิ้งหะพี่ชายก็เอารถมอเตอร์ไซด์ไป แล้วพี่ชายก็พาหนีขึ้นมาอยู่กรุงเทพฯ พี่ชายจะเอามาฝากไว้กับพี่สาวคนโตที่สมุทรปราการ ตอนแรกพี่สาวไม่รู้ แต่ตอนหลังรู้เพราะออกข่าวทีวี แต่พี่ชายยังไม่ได้พาไปหาพี่สาววันนั้นนะเพราะต้องดูแลูก่อน ช่วงนั้นตำรวจมันแรง กำลังตามจับ พี่ชายพาไปตอนกลางคืน แล้วก็พาส่งไปให้พี่สาว พี่สาวก็ส่งลงเรือตังเกหาปลาเลย ลงเรือที่นึงก็ได้ประมาณ 500 มันไม่พอ หาเลี้ยงตัวเองไม่ค่อยรอด อีกอย่างไม่อยากอยู่เพราะเมาคลื่นด้วย ตัวดำปี้เลย ก็เลยขึ้นฝั่ง ตอนแรกเป็นจับกักก่อน ได้วันละ 50 บาท แล้วก็มาหัดเป็นช่างไม้ ช่างปูน ปั้นบัว ยกซุ้ม จนมาได้ทำงานก่อสร้างกับเค้าแก่แถวรามคำแหง ค่าแรงเกือบ 300 บาท เค้าไปเช่าห้องแถวหลังรามให้ เวลาจะไปทำงานก็เดินทะลุข้างหลังมาได้ มาทำที่สวนผัก แล้วเค้าแก่เค้าก็จะให้รับลูกน้องทุกคนขึ้นรถจากรามคำแหงมาที่อนุสาวรีย์ แล้วเข้าวันนั้นผมโดนจับที่หน้าโรงพยาบาลราชวิถี ตอนเช้า ปี 31 เค้ามีรูปถ่ายผมด้วย ปี 31 ถึงจะโดนจับ ตอนแรกผมไม่รู้ ผมก็ตกใจเพราะมันนานแล้ว ผมก็ลืม มานอกเครื่องแบบด้วย กำลังเคารพธงชาติเลย มากัน 3-4 คน มาลือคผมหน้าป้ายรถเมล์ ผมก็ตื่น แต่เค้าเอารูปมาให้ผมดู มี 2 รูป มีรูปตอนบวชเป็นพระด้วย ผมก็รู้ว่าแน่นอนแล้วใช่เลย ผมก็รับ ผมทำไปแล้วนี่"

"ถ้าย้อนได้ ผมไม่ทำ ผมไม่ทำเด็ดขาดเลย แล้วอีกอย่างถ้าผมรู้ว่าโทษขนาดนี้ ผมไม่ทำหรอก ผมไม่รู้ ผมไม่เคยติดคุก"

ความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย

“ตอนก่อเหตุ รู้สึกตัวว่าทำอะไรอยู่ ไม่กลัว แต่พอทำไปแล้วเริ่มกลัว ผู้หญิงก็ร้องให้คนช่วย แต่ไม่มีคน ประมาณ 4 โมงเย็น ผมปล้ำเค้าข้างนอกบ้าน เป็นได้ถุน พอทำเสร็จ ก็กลัวโดนจับ คิดว่าติดคุกแน่แล้ว แต่ไม่คิดว่ามันจะแรงขนาดนี้ เพราะผมไม่เคยติดคุก ไม่เคยทำผิดอะไรเลย ผมโดนจับ ผมก็ไม่ได้สู้เลย ผมรับเลย แล้วอีกอย่างผมผิคนะ ไซ้ว่าผมไม่ผิดเมื่อไหร่ ถ้าสู้ก็เปียบคนหัวหมอกอีก สู้แบบโง่ ๆ นะ จริง ๆ ผมไม่ได้ตั้งใจ ผมแค่จะเอาทำเมีย ที่นี้ไม่ยอม ผมก็ต้องเลยตามเลย ไปไม่ถูกแล้วตอนนั้น มันโมโห ด่าผม ผมก็เลยตี ใช้ไม้พืนที่เค้าตัดไว้เป็นท่อน ๆ แต่ถ้ารู้ว่าโทษขนาดนี้ ผมจะไม่ทำเด็ดขาด แต่ผมก็ไม่นึกว่าเค้าจะตาย”

“ตอนแรกก็กลัว กลัวติดคุก เพราะเขาบอกว่าจะฟ้องแม่เขา เราก็ต้องติดคุกแน่ แต่ตอนที่ข่มขืนอยู่ไม่ได้กลัว เพราะคิดอย่างเดียวว่าจะเอาทำเมีย เราไม่ได้ตั้งใจ ที่แรกก็ไม่ได้กลัวหรอก คิดว่าจะต้องเคลียร์ได้ แต่เขาด่าผม คุณกันไม่รู้เรื่อง”

“ถ้าย้อนกลับไปได้ ก็จะไม่ทำอะไรผิดทั้งนั้น ก็คงต้องขอเขาดี ๆ เมื่อก่อนนี้โดยมากจะหนีตามกันไปมากกว่า แต่ผู้หญิงนี้เค้าไม่ไป แล้วอีกอย่างก็ไม่ได้ชวนด้วย”

ความมุ่งหมายหลังพ้นโทษ

“ถ้าออกไป ก็คงจะรับเหมาก่อสร้างเหมือนเดิมเพราะตอนนี้ผมอยู่ที่แดน 3 นี้ ผมก็ต้องออกมาทำงานข้างนอกทุกวัน ทำปูน ก่อสร้างทุกอย่าง อะไรที่มันเสียก็ซ่อม ผมทำเป็นอยู่แล้ว เมื่อก่อนผมก็ ก่อสร้าง วัน ๆ หนึ่ง ผมได้ 280 บาท แต่ช่วงแรกคงไปอยู่กับพี่ชายก่อน เพราะพี่ชายรับสร้างบ้านทรงไทยอยู่”

“ออกไปผมก็คงเหมือนคนทั่วไปเพราะผมไม่ได้สร้างปัญหาให้ตัวเองไม่ได้สร้างปัญหาให้ใครแล้ว เราต้องคิดว่าทำงานหาเลี้ยงตัวเอง ไม่สนใจใครแล้ว ปกติผมเป็นคนใจเย็นนะ ไม่เคยทะเลาะกับใครเลย ผมอยู่ในเรือนจำ มา 18 ปี ไม่เคยมีเรื่องทะเลาะกับใคร ไม่เคยโดนเจ้าหน้าที่สอบสวน แต่ที่ผมทำไป เพราะอยากจะทำเมียแค่นั้นเอง ไม่ได้อะไร คิดว่าได้แล้วก็เลยตามเลย แต่ที่มันไม่ใช่ มันไม่เลยตามเลย ไม่ได้คิดจะฆ่าเค้า แต่ตีแล้วเค้าตาย ก็ไม่รู้จะทำยังไง”

กรณีศึกษาที่ 3 เรือนจำกลางบางขวาง

ชื่อ นาย วิน (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 31 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอ ตะพานหิน จังหวัด พิจิตร มีอาชีพทำนา นับถือ ศาสนาพุทธ และมีสถานภาพการสมรส โสด นาย วิน มีบุคลิกภาพที่พูดน้อย แววตาดิ่ง ไม่วอกแวก ส่วน รูปร่างนั้น นาย วิน เป็นคนที่มีรูปร่าง สูงใหญ่ หนักประมาณ 70 กิโลกรัม สูงประมาณ 175 เซนติเมตร ผิวดำ ศาลพิพากษาประหารชีวิตนายวิน แต่นายวินให้การรับสารภาพ จึงได้รับการลดหย่อนโทษเหลือจำคุก ตลอดชีวิต นายวินจำคุกมาแล้ว 6 ปี และปัจจุบันเหลือโทษ 26 ปี 8 เดือน

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

“มีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ผมเป็นคนี่ 2 หญิง 2 ชาย 2 พ่อแม่อยู่ด้วยกัน ไม่ค่อยดุ แต่ตอน เล็ก ๆ ก็เคยโดนพ่อตี เพราะไปเที่ยวแล้วไม่ยอมกลับบ้าน ไปเล่นแล้วกลับบ้านไม่ตรงเวลา ไปบ้านเพื่อนอะไร หยั่งเจี้ย ตอนนี้อยู่ก็อายุประมาณ 50 แม่ก็ประมาณ 48-49 พ่อแม่จบ ป.4 ทั้งคู่ อยู่ด้วยกัน ตอนแรก ๆ ก็มา เยี่ยม แต่ตอนหลังผมบอกไม่ต้องมา พ่อแม่กินเหล้าทั้งคู่ แต่นาน ๆ ครั้ง บางทีญาติพี่น้องมาที่บ้านเค้าก็มา สังสรรค์กัน พ่อสูบบุหรี่ แต่แม่ไม่สูบ พ่อแม่ก็มีทะเลาะกันบ้าง พ่อจะตีแม่แต่ส่วนใหญ่เรื่องของเรื่องจะมาจาก แม่ร้ายละเอียดมาจากแม่ พูดไม่ค่อยเข้าหูกัน แต่จะเป็นเวลาเมานั่นแหละ ถ้าปกติไม่เมาก็ไม่มีอะไร ส่วนกับ พี่น้องเนี่ยก็มีทะเลาะกันบ้างตอนเล็ก ๆ เพราะผมชอบแหย่น้อง แต่ไม่ถึงกับลงไม้ลงมือ เวลาทะเลาะกันแค่ ด่าว่ากันธรรมดา”

“แต่เวลามีปัญหาก็ไม่เคยเล่าให้ใครฟังทั้งพ่อแม่ เพื่อน เวลาผมมีเรื่องกลุ้มใจ ผมก็จะออก กำลึงกาย ผมจะดันพื้น ทำแล้วมันจะโล่ง เครียดทีก็ทำที่”

ระดับการศึกษา

“จบ ป.6 ที่พิจิตร ในตะพานหินเลย ตอนเรียนชอบวิชาภาษาไทย แล้วก็พวกส่งเสริมวิชาชีพ สปช.อะไรพวกนี้ ใจนึ่งก็อยากเรียนใจนึ่งก็อยากทำงาน แต่ไม่ได้เรียนต่อเพราะไม่มีทุน ที่บ้านยากจน ก็เลย ออกจากโรงเรียนมาช่วยพ่อแม่ทำนา ปีนี้จะได้หมื่นกว่าบาท พอ 15-16 ก็เข้ากรุงเทพฯ ทำงานแถวท่าพระ ทำพวกงานศิลปะ แกะพิมพ์ปั๊ม มาอยู่กับลูกพี่ลูกน้อง เป็นลูกของป้า พ่อแม่เค้าก็อยู่ต่างจังหวัดเหมือนกัน

ตัวเค้จบ ป.6 ก็เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ มาทำอยู่นานแล้ว ทำก่อนผมตั้ง 5-6 ปี มาอยู่บ้านเช่าเป็นบ้านไม้ 2 ชั้น เค้ให้เดือนละ 300 กินอยู่กับเค้ แต่บางที่มันก็ไม่พอ ก็ต้องเบิกล่วงหน้า อยู่ประมาณ 2-3 ปี แล้วก็มาอยู่ที่บางบ่อ ที่สมุทรปราการ ทำงานปาร์ตี้ได้เดือนละ 1,500 อยู่กับลูกพี่ลูกน้องเหมือนกัน อยู่ได้ไม่ถึงปีก็ถูกจับคดีทำลายสิ่งกีดขวางเพราะทะเลาะกับเพื่อน คือ ทะเลาะกับเพื่อนเสรีจก็แยกย้าย แต่ผมไปไม่ไหว ผมเมา ตำรวจมาจับ ผมทำรีปาวยังไม่รู้เลย โดนโทษ 4 ปี ออกปี 39 พันโทษผมก็กลับบ้านที่พิจิตร"

"ถ้าฐานะทางบ้านผมดี ผมก็เรียนต่อ ใจจริง ๆ แล้วผมอยากเรียน แต่ผมไม่เคยบอกพ่อแม่ ตอนสมัยเรียน ผมเคยได้รับทุนยากจน ได้อยู่ประมาณปีนึง เรียนฟรีปีนึง สมมติเรียนต่อได้ ผมก็อยากเรียนแล้วทำงานด้านงานฝีมือ ช่างศิลป์ พวกวาดเขียน เพราะตอนเรียนที่โรงเรียน ผมก็ได้ที่ 1 ตลอด"

ประวัติการติดยาเสพติด

"ผมไม่เล่นยา แต่เกิดมาก็เคยลอง เคยลองม้า แถวบ้านนอกตอนนั้นเยอะเหมือนกัน ลองม้าตอนนั้นประมาณ 15 ผมแค่อยากลองดูว่ารสมันเป็นยังไง ลองเอง ไม่มีเพื่อนชวน ตอนนั้นเม็ดละ 70-80 บาท เวลาซื้อก็ซื้อแถววินมอริไซค์ เคยลองแค่เม็ดเดียว แบ่งครึ่ง เค้เรียก 2 ชา กินเสร็จแล้ว มันนอนไม่หลับแต่ผมไม่ติดเพราะผมแค่ลองดู กินแล้วรู้สึกไม่สบายตัวก็เลยไม่ได้ลอง ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับอีก แพงด้วย ส่วนบุหรี่ยี่ผมสูบตั้งแต่ออกจากโรงเรียน ประมาณ 15-16 ตอนนั้นสูบบุหรี่ไม่รู้ว่ เท่าไหร่ เพราะขโมยของพ่อสูบ ตอนแรกเค้ก็ห้ามผมแต่ผมไม่เชื่อ ไป ๆ มา ๆ ก็เลยติดแต่ผมสูบ ไม่มาก วันนึงแค่ 7-8 มวนเอง เป็นยาเส้นที่พัน ใช้กระดาษมาพันกับยาเส้นที่ขายตามตลาด พอแม่รู้ แม่เค้ก็ด่า เค้ก็ปยามว่าอย่าสูบนะ สูบแล้วเดี๋ยวติดแต่ผมก็ไม่เชื่อเลยติดเลย ส่วนเหล่านี้เริ่มกินหลังสูบบุหรี่เส้นอีก เริ่มกินตอน 17-18 หลังจากเข้ากรุงเทพฯ แล้ว ส่วนใหญ่กินกับลูกพี่ลูกน้องที่ทำพระ นานๆสังสรรค์กับเพื่อนที่ ก็กินที่ บางเดือนก็กิน บางเดือนก็ไม่ได้กิน กินครั้งละแบน กินเสรีจก็อาบน้ำนอน"

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

"ที่บ้านก็มีหนังกลางแปลงดู ส่วนใหญ่จะมีในงานประจำปี จัดที่วัดแถว ๆ บ้านแต่ดูไม่บ่อย เพราะส่วนมากแม่ไม่ค่อยให้ไปดู มันชอบมีทะเลาะกัน ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นจากที่อื่นมา แต่ตัวผมนะไม่เคยทะเลาะ แต่ทางพ่อแม่ผมกลัวว่าผมจะไปมีเรื่องก็เลยไม่ให้ไปดู"

"หนังที่ได้ไปดูก็หลากหลายนะ หนังรักก็มี หนังบู๊ก็มี แต่หนังโป๊ไม่มี ตัวผมดูได้หมดแหละ หนังรุนแรงไม่รุนแรง แต่ดูแล้วก็เฉย ๆ ไม่ได้อยากทำตาม จะดูเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกดี หนังโป๊ก็รู้สึกจะ

เคยดูตอน 20 กว่า มาดูที่กรุงเทพ ดูที่เพื่อน ๆ เข้ามา ดูแล้วก็อยากเที่ยว แต่มันไม่มีดั่งค์ ส่วนมากจะหนักไปทางทำงานมากกว่า แต่ลูกพี่ลูกน้องก็เคยเข้าหนึ่งปีมาดู ผมยังไปดูกับเค้าเลย"

ประสบการณ์ทางเพศ

"ผมยังไม่ได้แต่งงาน แต่แฟนนะเคยมี เคยจีบ แต่ไม่ได้เสียกัน ก็ไปจับบ้านนู้นที่ บ้านนี้ที่ มีอยู่คนนึง ผมเข้ากรุงเทพมาก่อนแล้วกลับไปเจอคนที่บ้าน ผู้หญิงตอนนั้นอายุประมาณ 16-17 ผมก็ประมาณ 20 ผมกลับไปเยี่ยมพ่อเยี่ยมแม่ที่บ้านแล้วก็เลยไปบ้านผู้หญิงคนนี้ ไปหาเค้า"

"ผมเคยไปเที่ยวช่อง ครั้งแรกตอนอายุประมาณ 20 ไปกับลูกพี่ลูกน้อง เค้าชวนไปที่สะพานหินนะแหละ ที่เที่ยวช่องตอนนั้นครั้งนึงก็ประมาณ 70 บาท เป็นแบบชั่วคราวไม่ได้ค้างคืน อยู่ข้างสถานีรถไฟในตัวเมือง แต่ผมเที่ยวไม่บ่อย ผมจะเน้นทำงานกับกินเหล้ามากกว่า ส่วนใหญ่จะกินเหล้าในงานประเพณี งานรำวงอะไรพวกเนี่ย เสร็จแล้วก็ไปเที่ยวกัน เป็นคล้าย ๆ ห่องแถว หลังจากนั้นมาเที่ยวอีกครั้งที่หัวลำโพง ไปกับเพื่อนอีกคนนึง ตอนนั้น 200 บาทแล้ว แต่หลังจากนั้นก็ไม่ได้เที่ยวอีกเลย"

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิด

"ตอนนั้นอายุ 25 ผมยอมรับว่าผมทำจริงครับ วันนั้นวันที่ 22 พ.ย.39 อยู่ที่พิจิตร พอออกจากสมุทรปราการผมก็กลับไปบวชอยู่พรรษานึง พอสึก ผมก็ไปช่วยแม่เกี่ยวข้าวอยู่พักนึง ชักอาทิตย์ แล้วทางวัดเค้ามีงานลอยกระทง ผมก็ไปเที่ยว ตอนแรกแม่เค้าก็ไม่ให้ไปนะ แม่บอกไอ้หิดอย่าไปเลย แต่ผมก็บอกไม่เป็นไร ผมไปแป็บเดียว เพื่อนมันชวน แต่เพื่อนมันไปเที่ยวไหนมาไม่รู้นะ ตอนนั้นยังไม่ทันได้เลิกเกี่ยวเลย มันตะโกนชวนผมไปกินเหล้าบ้านเพื่อนที่อยู่ข้าง ๆ วัด ตอน 5 โมงครึ่ง ผมเกี่ยวข้าวเสร็จก็กลับไปอาบน้ำที่บ้าน แม่ห้าม แต่ผมก็รัน เพื่อน 2 คน รวมผมด้วยเป็น 3 ไปถึงวัดก็ตั้งแล้วนะช่วงนั้นกินตั้งแต่ 6 โมง คินนั้นช่วยเค้าทำกระทง ผมก็กินเหล้าไปด้วยทำกระทงไปด้วย กินถึงประมาณเที่ยงคืน ผมรู้สึกว่ามันเมาแล้ว ผมก็บอกเพื่อนว่าไม่ไหวแล้ว ผมกลับแล้ว ไม่ได้สติแล้วตอนนั้น มันจะดับหมดแล้ว แต่คิดว่าคงกลับไหว เพราะวัดกับบ้านก็ห่างกันไม่กี่กิโล พอลงมาจากศาลาวัด ผมก็อ้อมเดินไปตามถนนกลับบ้าน ช่วงหลังศาลาวัดนี้ ผมไม่ได้สติเลย แต่หูแว่ว ๆ ได้ยินเสียงผู้หญิงคนนั้นนะ แต่ผมลำดับเหตุการณ์ไม่ได้ เค้าเดินมาทัน 2 คน เค้าเดินคู่กันลงมาจากศาลา 2 คน เดินมากับน้ำผม ผมไม่เห็นหน้าตัวเค้าสูงแค่นั้นแหละ แต่ตัวเค้าบาง มีอายุแล้ว ผิวดำแดง รู้สึกว่าช่วงนั้นผมบังคับตัวเองไม่ได้ มันเมามากช่วงนั้น เค้าแก่กว่าผมประมาณ 10 กว่าปี อายุเกือบ 40 แล้ว อยู่บ้านใกล้เรือนเคียงกัน หน้าตาก็ไม่สวยเท่าไร พอไปวัดไปวาได้ เค้าก็ไปเที่ยวงานวันลอยกระทงเหมือนกัน ผมไม่ได้คุยกับเค้าเลย ในความรู้สึกนะ เค้าเดินคนละทางกับผม แต่ผมได้ยินเสียงเค้า น้ำผมก็แยก

กลับบ้านไปเหลือเค้าคนเดียว ตอนนั้นรู้สึกว้าวเดินไปหาเค้า ผมก็เข้าไปลื้อคอกเค้า กะแค่จะให้เค้าหมดสตินะ คิดว่าเค้าสลบแล้วเราก็บีบเค้า เราทำเรารู้ว่าเราทำอะไรลงไป แต่บังคับไม่ได้ ตอนนั้นมันตึกแล้ว ระหว่างที่เค้าโดนข่มขืนเค้าก็ร้องไห้คนช่วย แต่ร้องในลำคองนะ ข่มขืนเสร็จก็กลับบ้านปกติ คิดว่าเค้าจะฟื้น คิดว่าเค้าไม่ตาย หลังจากทำไปแล้วก็รู้สึกว้าวทำอะไรลงไป ตอนเช้าเค้ามาประกาศที่ศาลาวัดว่านางสาวนี้ได้ตายแล้ว พอรุ่งเช้าก็มีประกาศ ผมก็รู้แล้ว แต่ผมก็ไม่ไปไหน อยู่บ้านตามปกติ คนทั้งหมดบ้านก็ไปที่ศาลาวัด ผมก็ว่าจะไปเหมือนกัน แต่มันบอกไม่ถูก เรารู้ว่าเราทำอะไรลงไป ก็ไปขอขมาเค้าหลังจากโดนจับแล้ว โดนจับหลังจากนั้น 1 วัน เพราะทั้งหมดบ้านมีผมอยู่คนเดียวที่ไม่ได้ไปศาลาวัด"

"วันที่ก่อเหตุมันตอนเที่ยงคืน รุ่งขึ้นตื่น 7 โมงครึ่ง ตำรวจมาหาตอน 9 โมงเช้า เห็นรถตำรวจวิ่งเข้ามาในบ้าน เค้าก็ถามว่าผมอยู่มั้ย ผมก็บอกอยู่ครับ เค้าก็บอกไหนมีงานี่ซี เค้าก็ตรวจดูรอยขีดรอยข่วน จับเนื้อตัวดู ผมก็มีรอยข่วนที่คาง ผมยังไม่รู้เลยว่ามีแผลที่คาง วันนั้นเม้า ตำรวจถามนี่รอยอะไร ผมก็เอานิ้วคลำเป็นรอยเล็บผู้หญิง ผมบอก คงจะเป็นรอยฟางข้าว แต่ตำรวจไม่เชื่อ ก็พาไปโรงพักและตรวจร่างกาย"

"หลังเหตุการณ์ก็เสียใจ พอทำเสร็จก็ยังไม่คิดว่าเค้าจะหมดลมเพราะตอนนั้นมันหน้าหนาว คิดว่าแค่สลบเฉย ๆ ปล่อยไว้เค้าก็คงจะฟื้น"

ความเกรงกลัวบทลงโทษทางกฎหมาย

"ก่อนทำก็กลัว แต่ก็คิดว่าเค้าคงไม่ตาย ตากน้ำค้างไว้คงฟื้น คิดว่าแค่สลบ แต่คงตายตอนลื้อคอก พอทำเสร็จแล้ว ก็กลัว แต่กลัวมากตอนที่ทางวัดประกาศ เพราะรู้ว่าเค้าตายแล้ว ทำอะไรไม่ถูกแล้ว ตอนนั้น"

ความมุ่งหมายหลังพ้นโทษ

"ออกไปบวชที่บ้านก่อน ชั้นแรก แล้วก็คงจะไปทำงานเหมือนเดิม หลังจากสึกก็อยากทำงานฝีมือ อยากมีธุรกิจของตัวเอง แต่ก่อนจะทำงาน ผมต้องหาทุนก่อน หาค่าเช่าห้อง อุปกรณ์ทำงาน เค้าเรียก หัวจับเครื่องกลึง ผมต้องไปซื้ออันนั้นมาก่อน ราคาก็แล้วแต่ขนาด ผมคงเริ่มจากทำขนาดเล็ก ๆ ก่อน ทุนก็ประมาณหมื่นกว่าบาท แต่ผมคงจะไม่ไปอยู่ลูกพี่ลูกน้องแล้ว เพราะเราทำเองได้ เราก็คงมีพื้นฐานมา"

“ออกไปก็ไม่รู้สึกว่าจะแตกต่างจากคนอื่น ออกไปผมก็คิดว่าผมเหมือนคนปกติทั่วไปนั่นแหละ ไม่แตกต่างจากชาวบ้าน ไม่กลัวด้วยว่าคนอื่นจะรับไม่ได้ ผมคิดว่าผมคงจะลดเหล้าลง ผมคิดว่าผมทำได้ แต่ต้องใช้เวลา ถ้าไม่กินเหล้า คิดว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดเป็นเพราะเหล้า คือ ถ้าไม่กินเหล้า ก็จะไม่ทำอะไรเลย ก็จะไม่เกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้น ถ้าย้อนเหตุการณ์ไปได้ แล้วรู้ว่ามันจะเป็นอย่างนี้ ผมจะไม่กินเหล้าเลยจริงๆ”

กรณีศึกษาที่ 4 เรือนจำกลางบางขวาง

ชื่อ นาย มา (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 43 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอ กันทรวิชัย จังหวัด ศรีสะเกษ มีอาชีพ ทำงานรับจ้างเกี่ยวกับเหมืองแร่ นับถือ ศาสนาพุทธ และมีสถานภาพการสมรส คือ โสด นายมา เป็นคนที่มีบุคลิกภาพอ่อนไหว รู้สึกสะเทือนใจมากเมื่อต้องกล่าวถึงบิดา สบตาคู่สนทนาเป็นบางครั้ง เป็นคนที่มีรูปร่างค่อนข้างเตี้ยและผอม หนักประมาณ 50 กิโลกรัม สูงประมาณ 155 เซนติเมตร ผิวดำ ศาลพิพากษาประหารชีวิตนาย มา แต่นาย มาให้การรับสารภาพ ศาลจึงลดหย่อนโทษให้เหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบัน นายมาเหลือโทษจำคุก 22 ปี 2 เดือน

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

“ผมมีพี่น้อง 6 คน เป็นคนโต หญิง 3 ชาย 3 แม่ไม่คู่ ส่วนพ่อเนี่ยดูหน่อย พ่อไม่ค่อยได้คุยกับผม แต่ถ้าโมโหเค้าก็ว่าเอา แต่ก่อนเค้าไม่ค่อยอยู่บ้าน ไม่รู้เค้าไปไหน ผมไม่ทราบ แม่ทำอะไรทำนา ตอนอยู่กับตายาย แต่มันไม่พอกิน เค้ากลับมาหาแม่ ตอนผมโตแล้วประมาณ 12 แต่แม่ก็อยู่ดี แม่เป็นคนดี แม่ไม่สูบบุหรี่ ไม่กินเหล้า ตามใจทุกอย่าง แต่ห้ามทำความผิด ให้ทำความดี แต่พ่อไม่ค่อยบอก เค้าก็ชอบหาว่าเป็นลูกไม่มีพ่อ ตอนแรก ๆ ก็ไม่กล้าเรียกพ่อ เพราะไม่เคยเห็น ก็อยู่ด้วยกัน แต่ไม่ค่อยคุยกัน ผมก็ไม่ค่อยพูด ไม่เถียง ถ้าเถียงก็ทะเลาะกัน คิดว่าเค้าเป็นพ่อ เค้าพูดก็เชื่อเค้า พี่น้องก็ไม่ทะเลาะกัน น้องเค้าจะฟัง เวลาห้ามอะไร พี่น้องเค้าไม่ค่อยดื้อ จะฟังแม่เป็นส่วนมาก แม่บอกอะไรก็จะเชื่อ ทั้งพ่อทั้งแม่ผมจบ ป.4”

ระดับการศึกษา

“ผมจบ ป.4 ที่ศรีสะเกษ ไม่ค่อยชอบเรียน เรียนไม่ค่อยเก่งเท่าไร มันทันไม่ค่อยเอาใจใส่ ไปเรียนแต่ไม่ค่อยจำ ผมไม่เก่ง แต่ครูเค้าก็บอกว่า ถ้าเรียนดี ๆ ก็จะได้ แต่ผมอยากจบไว ๆ อยากจะออก ครูจะให้เรียนต่อก็ไม่เอา เห็นเพื่อนออกก็อยากออกบ้าง ครูจะให้เรียน แบบไม่ต้องเสียอะไรก็ไม่เอา เห็นคนอื่นออกก็อยากจะทำตามเค้า ถ้าเรียนต่อได้ ก็ไม่คิดอยากจะทำเรียน คือ มันทันไม่ค่อยรู้เรื่องเท่าไร ไม่คิดว่าจะได้ดีหรือไม่ได้ดี ความคิดที่อยากจะได้ดีมันไม่มี อยู่ไปเรื่อย ๆ ทำงานก็เปลี่ยนที่ไปเรื่อย ๆ มันทันยังหนุ่ม มันทันยังอยากเที่ยวอยู่ มันทันยังเที่ยวไม่อิ่ม”

“ตอนหลังก็ออกจากบ้าน บวชเณรอยู่พรรษาหนึ่ง จากนั้นก็ไปทั่ว ทำไปทั่ว เค้าจ้างทำอะไรก็ทำ ทำสวน ทำอะไรมั่ง เปลี่ยนงานไปเรื่อย ทำงานทั่วไป จนถึง 27-28 ก็ไปภูเกิด ผมไปเรื่อย ไปทั่วทุกภาคของจังหวัด แต่ผมไม่ไปลัก ไปปล้น ไปขโมยใคร ทำงานแล้วก็กินบ้าง เที่ยวบ้าง แต่ไม่ค่อยทำผิดอะไรนะ เพราะจิตใจเราดี เข้าวัดฟังธรรม หาพระหาเจ้า ผมก็ไม่เคยคิดจะทำชั่วมาก่อน ผมไปทำผิดมานี้ผมก็เสียใจมาก ผมรู้ เพราะผมก็มีแม่ มีน้องผู้หญิง แต่มาคิดได้ตอนหลังนี้ มันทันทำอะไรไม่ได้แล้ว เอาคืนไม่ได้แล้ว”

ประวัติการติดยาเสพติด

“เรื่องยานี้ ผมไม่รู้เรื่องกับเค้าเลย แต่ผมติดเหล้ามาติดตอนประมาณ 20 เริ่มกินเหล้าตอน 17-18 ไม่ได้กินทุกวัน แต่พอเริ่มทำงาน มีเพื่อนก็จะกินตลอดแล้วกินเยอะ แต่ถ้ากินคนเดียว มันทันจะรู้ตัวเอง บางทีแม่โขงกลมหนึ่งนี้ ผมกินหมดคนเดียวเลย กลมละร้อยกว่าบาท ถ้ากินในร้านอาหารก็ 2 แบน ผมกินทุกวัน หลังเลิกงานต้องกินทุกวัน ดั่งคึกก็เหลือน้อย บางทีก็ไม่พอ ก็เขินในร้าน เงินเดือนออกค่อยจ่าย ดั่งคึกไม่ค่อยเหลือหรอก กินมั่งเที่ยวมั่ง ส่วนสูบบุหรี่นี่เริ่มสูบบุหรี่ตั้งแต่ ป.2 - ป.3 ลักเขาสูบ ไม่ให้ครูเห็น ไม่ให้พ่อแม่เห็น ทั้งกรองทิพย์ ทั้งพระจันทร์ บางที 2 บาท ได้ตั้ง 7-8 มวน ตอนแรกก็ไม่ได้สูบแต่เห็นเพื่อน สูบแล้วแนะนำให้สูบ ปกติผมสูบบุหรี่วันละ 2 ซอง”

“ผมเริ่มสูบบุหรี่ตั้งแต่เป็นเด็กนักเรียน พอออกโรงเรียนก็สูบตลอดตั้งแต่มาอยู่ที่นี้ก็ไม่ได้สูบ แต่ผมหยุดสูบตั้งแต่ 1 เมษายน 35 แล้ว”

“ทำงานแล้วมันติดเพื่อน เพื่อนชวนกินก็กิน กินแล้วมันก็ติด วันไหนจะไม่กิน เพื่อนเอามากก็ ต้องกินอีก เงินก็ไม่ค่อยเหลือ ถ้าเราอยู่คนเดียว ส่วนมากจะเหลือตั้งค้แต่ก่อนเอาหมด ทั้งเหล้า ทั้งบุหรี่ แต่ยานี้ไม่เคย อยู่บ้านก็กินบ้างแต่ไม่ได้กินประจำ แต่อยู่ที่อื่นกินประจำ เมื่อก่อนถ้าไม่ได้กินมือจะสั่น แต่พอได้กิน

แล้วก็หายมือสั้น ตาก็มัวเป็นภาพซ้อน แก้ว 2 แก้วนี้ผมกินทีเดียว คิดว่าติดแล้วแหละตอนนั้น บุหรี่ก็สูบบวันละ 2 ซอง หมอกก็ให้ลดลงเหลือของครึ่ง หลัง ๆ ก็ลดลงมาเหลือของหนึ่ง แต่ถ้ากินเหล้า เทียวกลางคืน มันจะยังเป็น 2 ซองเลย แต่ถ้าเรื่องยานี้ผมไม่รู้เรื่องเลย"

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

"ดูหนังโป๊ไม่บ่อยหรอก เคยดูเหมือนกันตอน 27-28 เพื่อนเอามาดูในบ้านกัน แต่จะให้ติดอกติดใจ ไปหาเช่ามาดู ผมไม่ดูหรอก ไม่ได้สนใจมาก แค่ศึกษาว่าฝรั่งแบบนี้ญี่ปุ่นแบบนี้ แต่เราไม่ได้ใส่ใจเท่าไรเพราะเราไปเที่ยวได้ ผมเที่ยวผู้หญิงประจำ ผมไม่จำเป็นต้องไปดู ของจริงก็มี หนังสือนางก็ดูธรรมดา พูดถึงผมก็ไม่ค่อยได้ดูหนังต่อสู้รุนแรง ไม่ชอบ ผมไม่ค่อยกระโดดโลดเต้นเท่าไร"

ประสบการณ์ทางเพศ

"ผมไม่เคยแต่งงาน แต่มีแฟน ตอน 17-18 แต่ไม่มีอะไรกัน ส่วนมากจะจับธรรมดา เราไม่กล้าไปทำอะไรเค้า ถ้าคิดรักกันจริง ๆ มันจะสงสาร ไม่อยากทำอะไร เหมือนเรารักน้องตัวเอง แม่ตัวเอง ผมไม่ได้พูดโกหกนะ ไม่รู้จะโกหกทำไม พูดความจริงดีกว่า"

"ผมเริ่มเที่ยวผู้หญิงตอน 20 ที่จังหวัดบุรีรัมย์ ไปคนเดียว ครั้งละ 50 บาท มันอยู่หลังด่านอรัญประเทศ แต่ถ้าเป็นในสวนอาหารจะร้อยกว่าบาท เที่ยวอาทิตย์ละครั้งสองครั้ง ก่อนเที่ยวบางครั้งก็กินเหล้า บางครั้งก็ไม่กิน ของผมไม่จำเป็นต้องเมา เหมือนกินข้าวนะ เมาก็กินได้ ไม่เมาก็กินได้ ผมไม่ต้องกินเหล้า ผมก็เที่ยวได้ ไม่เหมือนเพื่อนบางคน ต้องเมาก่อนถึงจะเที่ยวได้ ผมเมาไม่เมาก็เที่ยว ถ้ารู้จักผู้หญิงคนไหนมันเต็มใจ ไปมาหาสู่กันธรรมดา"

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิด

"วันเกิดเหตุ 1 พ.ค.34 ผมอายุ 29 ผมทำงานเหมืองแร่ที่ภูเกิด ตอนนั้นติดเหล้ามาก เที่ยวเยอะ เงินก็ไม่ค่อยเหลือ เพื่อนกินมันมีเยอะ ทั้งอายุน้อย อายุมาก ตอนนั้นประมาณ 4-5 ทุ่มกว่า ผมกินเหล้ากับเพื่อนตั้งแต่หัวค่ำแล้ว ผู้หญิงเป็นคนในหมู่บ้าน ผมไม่รู้จักเค้า เดินสวนทางกัน กำลังจะกลับบ้าน ไม่ได้คิดมาก่อนว่าจะไปทำคนนั้นคนนี้ พอตีเดินไปเจอก็เลยไปทำเค้า ผู้หญิงอายุประมาณ 12-13 ผมก็เดินเมา เตะไปเซมา วันนั้นเมานักผมก็ปล้ำเค้า ที่เกิดเหตุเป็นคล้าย ๆ ถนนใหญ่ ข้างๆมีป่าละเมาะเล็กๆ ผมลื้อคอเค้า แล้วก็ต่อยหน้าอกเค้า พอชื่นใจเสร็จ ทำท่าจะร้องแล้ววิ่งหนี เลยต่อยไปอีก เสร็จแล้วก็กลับมาอนที่บ้าน พอ

เข้าตีขึ้นมาตี 5กว่า ก็ยังไม่สว่าง สะลึมสะลืออยู่เพราะกินหนัก ตื่นมาก็คิดว่าเมื่อคืนไปทำอะไรมา ก็กลัวโดนจับเหมือนกัน พอทำเสร็จก็ไม่ได้ไปไหน ไม่กล้าออกไปไหน ไม่คิดจะหนี คนเมากับคนไม่เมามันจะไม่เหมือนกัน ถ้าคิดว่าตั้งใจจะไปทำเค้าเรียกว่ารู้ตัว แต่นี่ไม่รู้ตัว แต่ผมก็ไม่คิดจะหนี ผมเสียใจมาก แต่มันทำไปแล้ว เอาคืนไม่ได้ ก่อนทำก็ไม่รู้ตัว ทำเสร็จก็ไม่รู้ตัว อีก 3-4 วัน ตำรวจก็มาหา บอกมีคนรู้คนเห็น ผมว่าไม่เห็นหรอก พุดไปอย่างนั้นแหละ ถ้าเห็นทำไมไม่เอาตอนนั้น ผมรับเฉย ๆ หรอก เพราะคนรู้แล้วหลุดเยอะเยอะไป ทำจริงไม่ติดก็มี ผมรู้ เพื่อนฝูงก็เล่าให้ฟัง ถ้าเค้าเห็นจริง เค้าก็มาฆ่าผมตายแล้ว เค้าก็ชู้ไปอย่างนั้นแหละ ผมไม่มีญาติพี่น้อง ไม่มีใครแนะนำผมตอนแรก ผมเพิ่งมารู้ตอนหลังว่าเค้าตาย ตอนแรกที่โรงพักผมก็ยังไม่รับ เค้าก็ขู่มั้ง อะไรมั้ง ผมก็กลัว เกิดมาผมไม่เคยไปโรงพัก ไม่มีเพื่อนเป็นตำรวจ เพื่อนบางคนก็บอกไม่ให้รับ แต่ผมมายอมรับที่ศาลชั้นต้น"

ความเกรงกลัวบทลงโทษทางกฎหมาย

"ก็รู้ตัวว่าทำนั้นแหละ แต่ไม่กลัว มาคิดได้ตอนทำเสร็จแล้ว แต่มันก็ผ่านไปแล้ว ไม่รู้จะทำยังไง ปกติผมกินเหล้าเมา ผมก็ไม่เคยเป็นอย่างนี้นะ ที่ผมทำไปเพราะว่าผมเมา ผมลืมตัวไปว่าผมทำ อะไรแต่คือมันไม่ได้ตั้งใจจะไปทำเค้า อยู่ธรรมดาที่ไม่เคยคิดจะไปทำเค้า"

ความมุ่งหมายหลังพ้นโทษ

"ออกไปก็ต้องหางานทำ คงทำงาน ถ้าไม่ทำงานก็ไม่มีตั้งค์เพราะตัวเองไม่มีอะไรแล้ว ติดมานี้ก็เสียเวลามากแล้ว ถ้าคิดได้ ถ้าไม่เมา ก็คงไม่เป็นอย่างนั้น ไปทำงานที่ไหน เค้าก็บอกผมทำงานดีนะ งานเบาไม่ค่อยได้ทำ เพราะไม่มีความรู้อะไร ผมทำทุกอย่างที่เค้าจ้างที่มันถูกกฎหมายนะ ผิดกฎหมายยังไม่เคยทำ ออกไปก็คิดว่าจะเลิกกินเหล้า ผมคิดว่ามันไม่ดีเพราะมันผิดศีล ผมมาคิดได้"

"ออกไปผมว่าก็ไม่แตกต่างหรอก ก็เหมือน ๆ กับคนข้างนอกนั้นแหละตั้งแต่ปู่แต่ย่าแล้ว อย่าไปคิดว่าคนในนี้ เค้าจะ ไม่ดี เค้าก็คิดได้แล้ว ความอดทนบางอย่างยังดีกว่าอยู่ข้างนอกด้วยซ้ำ คนในนี้ถ้ารู้ว่าที่ไหนไม่ดี เค้าก็ไม่ไปแล้ว มันอึดแล้ว เบื่อแล้ว แต่นี่เราลืมตัวไปกับเพื่อน เพื่อนก็พาเราไปที่ไม่ดี แล้วอีกอย่างเราก็อายุมากแล้ว มีประสบการณ์ เราก็ต้องคิดได้แล้วแต่ถ้าเราอยู่แต่ ในบ้าน เราก็จะไม่รู้เรื่องอะไรเหมือนผมนะ เมื่อก่อนผมอยู่แต่บ้าน ผมก็ไม่รู้อะไรเลย มีดมนไปหมด เหมือนรู้แต่ธรรมะ แต่ไม่เคยปฏิบัติ ก็ไม่เกิดอะไรได้แต่พรระชาเพิ่ม"

กรณีศึกษาที่ 5 เรือนจำกลางเขาบิน

ชื่อ นาย นิว (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 25 ปี ขณะกระทำผิดอายุ 21 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอ เมือง จังหวัด สมุทรสาคร มีอาชีพ รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ และมีสถานภาพสมรส คือ โสด นาย นิว มีบุคลิกภาพที่ ซึมเศร้า สำนึกผิดเมื่อต้องกล่าวถึงการกระทำผิด และมีรูปพรรณที่สันตัด หนักประมาณ 60 กิโลกรัม สูงประมาณ 165 เซนติเมตร ผิวดำ ศาลพิพากษาประหารชีวิตแต่นายนิว ให้การรับสารภาพซึ่งเป็นประโยชน์ ต่อรูปคดี จึงได้รับการลดหย่อนโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

“ผมอยู่กับพ่อแม่ตลอด พ่อแม่ไม่ดู พ่อขับมอเตอร์ไซค์คิว แม่ไม่ได้ทำงาน แม่ป่วย เดินไม่ได้ ตอนนี้ พ่ออายุประมาณ 53-54 ส่วนแม่ก็ประมาณ 42 ครัว แม่เคยเล่าให้ฟังว่าจบ ป.4 ครัว แต่พอนี้ไม่รู้ ไม่เคยถามครัว ตอนนี้พ่อแม่อยู่กับ เมื่อก่อนแม่กินเหล้า แต่ตอนนี้เลิกแล้วแต่ยังสูบบุหรี่อยู่ แม่เคียดูดยาเส้น เริ่มดูดีเมื่อไหร่ก็ไม่รู้ พ่อนี้เหล้ายาไม่ยุ่งเลย พ่อแม่ผมทำงานรับจ้าง พ่อผมวิ่งคิวมอเตอร์ไซค์อยู่แต่ตอนนี้ แม่อยู่บ้านเฉย ๆ เลี้ยงลูกพี่สาว”

“ผมมีพี่น้อง 3 คน หญิง 1 ชาย 2 ผมเป็นคนี่ 2 ตอนเด็ก ๆ ก็มีโดนตีบ้าง เพราะชน โดดเรียนแล้วแม่จับได้ กับพี่น้องก็มีทะเลาะกันเป็นบางครั้ง กับพี่น้องก็มีทะเลาะกันบ้างแต่ไม่เคยตีกัน แค่เถียงกัน มีปากเสียงกันเฉย ๆ ส่วนใหญ่ก็ทะเลาะกันเรื่องในบ้าน เรื่องใช้งาน แต่มีน้องชายผมอยู่คนนึงเคยติดคุกที่สมุทรสาคร โดนคดีชิงทรัพย์ ตอนแรกที่ผมถูกจับคดีนี้แล้วไปอยู่สมุทรสาคร ผมก็ยังเจอเค้า ในคุกอยู่เลย”

“พ่อกับแม่เคื่อก็มีทะเลาะกันบ้างครั้บ มีลงไม้ลงมือบ้างบางครั้ง แต่ไม่บ่อย ส่วนมากพ่อ เคื่ จะลงมือก่อน ปกติพ่อแม่ดู แต่ถ้าทำให้เคื่โมโห เคื่ก็ตีครั้บ ตัวผมก็เคยโดนพ่อแม่ตีบ้างครั้บตอนเด็ก ๆ แต่เป็นเรื่องเล็กน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องชนครั้บ”

“เวลาผมมีปัญหา ส่วนมากผมจะปรึกษาพี่สาวมากกว่า ไม่ค่อยได้คุยกับพ่อแม่ครับ ผมจะสนิทกับพี่สาว อายุห่างกัน 3 ปี ตอนนี้เค้าอยู่กับแฟน ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเงิน ถ้าพี่สาวมีเงินพอ ช่วยได้ เค้าก็จะช่วย ถ้ามันไม่มากเกินไปแต่ถ้าพอกับแม่ผมจะสนิทกับแม่มากกว่า”

ระดับการศึกษา

“ผมจบ ป.4 ที่บ้าน ตอนเรียนชอบคณิตศาสตร์ เพราะเรียนแล้วคิดเลขถูก แต่ไม่เรียนต่อ เพราะที่บ้านไม่มีเงินส่งเรียนต่อ ถ้าเรียนต่อได้ก็อยากจะเรียนครับ ผมอยากเป็นอาจารย์ แต่ตอนหลังย้ายจากสมุทรสาครไปราชบุรี ตอนประมาณ 13-14 อยู่ราชบุรีประมาณปีกว่า ก็ย้ายกลับไปบ้านเดิมเพราะทางพ่อแม่เค้ามีปัญหาเกี่ยวกับคนอื่น ก็ไม่ได้เรียนอีกเลย ไปรับจ้างตัดอ้อยอยู่ที่จอมบึง ไปอยู่กับลุง ไม่ได้เงินเดือนแล้วแต่ที่เราตัดได้มากได้น้อย ย้ายไปอยู่รุ่นกันทั้งครอบครัว พี่สาวผมจบเท่าผม จบ ป.4 แต่น้องชายจบ ป.3 พอออกจากโรงเรียนก็มาตัดอ้อยที่นี่ (ราชบุรี) แล้วก็กลับไปทำอู่เรือที่สมุทรสาคร แล้วก็เปลี่ยนงานเป็นซ่อมแอร์ ผมไม่เคยเรียนมา ตัวผมเองก็มีความรู้อาชีพบ้าง จะเป็นเรื่องไฟเพราะผมเคยเป็นเด็กฝึกงาน ที่โรงงานในสมุทรสาคร ตอนนั้นประมาณ 15-16 ไปฝึกกับลูกพี่ลูกน้อง คือ พ่อรู้จักกับร้านซ่อมแอร์ พ่อชวนไปฝึกครับ ก็ไป ได้เดือนละ 800 เลยได้ความรู้จากตรงนั้นมา ไม่นานก็ย้ายมาซ่อมไดนาโมเรือ อยู่ได้เงินเดือน เดือนละ 1,500 แต่หลัง ๆ ได้เดือนละ 2,500”

ประวัติการติดยาเสพติด

“ตัวผมเล่นยาฆ่าครับ เล่นอยู่ 3-4 ปี ติดตอนอายุ 18 เริ่มติดที่บ้าน ติดเพราะตอนนั้นไปมั่วสุ่มกับเพื่อนแถวบ้านครับ เกี่ยวกับพวกเพื่อนครับ เพื่อนชวน เทียวงานวัดแถวบ้าน แต่ตัวเพื่อนเล่น มาก่อนผมซักรปี 2 ปีก็เอาเงินที่ทำงานอยู่ซ่อมไดนาโมเรือ เดือนละ 1,500 ไปซื้อยา ตอนนั้นผมซื้อเม็ดละ 50 บาท แบ่งเป็น 4 ขา ถ้ากินแรกๆจะรู้สึกขม หลังๆก็จะทำให้เราขยับขึ้นแต่ผมไม่ติดถึงขนาดลงแดงครับเพราะมีให้ซื้ออยู่เรื่อย ๆ แต่ถ้าไม่มีจริงๆเราก็กินอนพัก ไม่ถึงขนาดทรนทราย ตอนแรกพ่อแม่ไม่รู้ เพิ่งมารู้ตอนหลังนี้เพราะดูในบ้านแล้วพ่อแม่กลับมาพอดี ตอนนั้นยังไม่สูบบุหรี่ เพิ่งเริ่มมาสูบตอน 20 ติดยาก่อนสูบบุหรี่อีก”

“เหล้าผมก็กินครับ ตอนอยู่ข้างนอก แต่กินไม่บ่อย จะกินเวลามีงานสังสรรค์ อาทิตย์นึงซักร 2-3 หน แต่ผมเพิ่งมาเริ่มกินเมื่อปี 43 จนถึงเข้าคุกเนี่ยครับ ส่วนใหญ่จะไปกับเพื่อน ถ้าเพื่อนไม่ว่างก็ไปคนเดียว จะไปกินตามร้านอาหาร บุหรี่ผมก็สูบ สูบวันละประมาณ 2 ของ ตอนนั้นซองละ 15 บาท เริ่มสูบประมาณ 18 ผมสูบสายฝนครับ ตอนนั้นเป็นเด็กฝึกงานแล้ว โดนค่าเหล้า ค่าบุหรี่เยอะเหมือนกันแต่ผมจะเฉลี่ยกับเพื่อนออก”

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

“เวลาว่างงานวัด มีหนังกลางแปลง ผมก็ไปดูบ่อยครับ มีหมดทั้งหนังบู๊ หนังเศร้า ๆ ก็มีแต่ผมดูได้ทุกแนว เคยดูหนังต่อสู้ พวกหนังยิงกันนะชอบดู แต่ก็ไม่เคยคิดอะไร ดูแบบธรรมดา ส่วนใหญ่ก็จะไปดูที่บ้านพี่สาว ดูแล้วก็เฉย ๆ ส่วนหนังโป๊นี่ผมก็เคยดู เริ่มดูประมาณ 18-19 ครับ ดูกับเพื่อน ดูตอนแรกก็ เฉย ๆ ครับ หลัง ๆ ก็รู้สึกอย่างนั้นแหละ แต่ดูเสร็จก็ไม่ได้อะไร ตอนนั้นยังไม่คิดเรื่องเกี่ยวกับผู้หญิง ดูไม่บ่อย นาน ๆ ที เพราะถ้าเพื่อนชวนก็ไป เวลาบ้านเค้าว่าง พ่อแม่เค้าไม่อยู่ พ่อแม่เค้าไปทำงาน ผมก็ไป ส่วนหนังบู๊นี่ก็ชอบดูชอบเป็นบางเรื่องครับ ถ้าเรื่องตลกก็ชอบครับ แต่ดูเพื่อความสนุกแค่นั้นครับ ส่วนมากจะดูเสาร์ - อาทิตย์”

ประสบการณ์ทางเพศ

“ตัวผมยังไม่เคยแต่งงานครับ แต่เคยมีแฟน เท่าที่จำได้ทั้งหมดก็ 3 คน แต่ยังไม่เคยมี อะไรกัน แค่คบดูใจกันครับ เคยมีอยู่คนนึงตอนอายุ 21 ผู้หญิงอายุ 18 ปี เป็นคนบ้านเดียวกัน (สมุทรสาคร) หน้าตาก็ปานกลาง ไม่ค่อยสวยเท่าไร เป็นเพื่อนของเพื่อนพามาให้รู้จัก คบกัน 3 - 4 เดือน แต่ไม่เคยมีอะไรกัน ผมไม่กล้าเอง ไม่เคยอยู่ด้วยกัน เค้ามาหาที่บ้านตอนเช้า ตอนเย็นก็กลับ แต่ตอนหลังเลิกกันเพราะเค้ามารู้ว่าผมติดยา เค้าเลยหายไปเลย”

“ส่วนเกี่ยวกับผู้หญิงนี้ ผมเพิ่งมาเริ่มเที่ยวตอนปี 44 นี้เองครับ ตอนนั้นอายุประมาณ 21 เริ่มเที่ยวครั้งแรก ก็ไปกินเหล้าที่ร้านอาหารก่อนแล้วก็ไปเที่ยวที่กิโล 1 แควมหาชัย สมุทรสาคร เพื่อนพาไป ครั้งละ 200 ราคาก็อยู่ประมาณนี้แหละ เดือนนึงเที่ยวประมาณ 3 ครั้ง ก่อนเที่ยวก็ไม่ได้ดูหนังโป๊ก่อน ส่วนมากจะกินเหล้ากับเพื่อนแล้วก็พากันไปเที่ยวต่อ กินเหล้ากับเพื่อนเสร็จชกเที่ยงคืน แล้วก็ไปเที่ยว เสร็จก็แยกย้ายกันกลับ”

“ครั้งแรกเพื่อนพาไป มันจะมีอยู่ 2 ราคา คือ 200 กับ 300 บาท 300 จะอยู่ในห้องตู้ จะสบายกว่า ถ้าอยู่ข้างล่างก็จะ 200 แต่ของผมก็ธรรมดา 200 แรกๆก็ไปกับเพื่อน หลังๆก็ไปเอง เที่ยวเดือนหนึ่งชก 3 - 4 ครั้ง ตกอาทิตย์ละครั้ง ก่อนเที่ยวก็ไม่จำเป็นต้องกินเหล้า กินเป็นบางครั้ง เที่ยวเสร็จ ก็กลับไปนอนปกติ”

รายละเอียดพฤติกรรมกรรมการกระทำผิด

“วันนั้นวันที่ 2 ธ.ค.44 ตอนนั้นอยู่บนบ้าน ผมนั่งกินเหล้าอยู่กับเพื่อนก่อน ตั้งแต่ทุ่มหนึ่งถึงประมาณตี 5 แล้วก็ไปเที่ยวผู้หญิงต่อ แต่จำไม่ได้ก็ลืม แล้วก็กลับมาบ้านตัวเอง เจอเด็กคนนี้อยู่กินขนม อยู่

เป็นเด็กอยู่ข้างบ้าน ผมก็ชวนไปเดินเที่ยว ตอนแรกเค้าก็สายหน้า ผมก็ไม่ได้สนใจ พอหันกลับมาเห็น เค้าเดินตามมา ที่เจอครั้งแรกก็จะข่มขืนเค้าครับ แต่ไป ๆ มา ๆ เห็นเค้าไม่ไปกับผม ผมก็เลยเลิกคิด ก็เดินเล่นของผมไป แต่พอหันมาเห็นเค้าเดินตามมา ความคิดนั้นก็กลับมาอีกครั้ง ส่วนมากผมไม่ค่อยรู้ตัว เพราะผมเมากินเหล้าตั้งแต่ทุ่มหนึ่งถึงสว่างอีกวัน เมายาด้วย เหล้านี้พอสร้างแล้ว แต่ยังเมายาอยู่ พอเดินไปประมาณ 5 เมตร แล้วพอดีในซอยแถวบ้าน ซ้างๆทางมันจะมีต้นไม้เยอะ มันจะเป็นคล้ายๆต้นหูกวางอยู่ แล้วมันไม่มีคน ผมก็เลยปิดปาก จูดลงข้างทางแล้วข่มขืน แล้วเค้าร้อง ให้คนมาช่วย แต่ช่วงนั้นไม่มีคนเลย ระหว่างข่มขืน ผมก็เอาเสื้อเค้ามายูตปากเค้าไว้ ผมไม่คิดว่าเค้าจะตาย พอข่มขืนเสร็จ ก็ลองมาจับหัวใจดู หัวใจเค้าหยุดเต้น ผมก็ตกใจ ผมก็รู้สึกกลัวก็เลยเดินวนไปวนมาอยู่แถวนั้นเพราะผมไม่เคยทำอย่างนี้ นี่เป็นครั้งแรก ผมก็เลยหาที่ซ่อนศพ ทั้งศพ ผมซ่อนศพไว้ข้างทาง มันจะมีอิฐรูปล็อกเก๋า ๆ ของพวกก่อสร้าง ผมก็เอาไปซ่อนในนั้น เสื้อผมก็โยนทิ้งไว้ในป่า เพราะมันเปียกชื้นโคลน ผมเลยไม่ได้เอามา พอหลังจากซ่อนศพเสร็จ ผมก็ขึ้นบ้านอาบน้ำชำระผม เพราะเพื่อนที่โคลน ตอนนั้นไม่คิดหนี กะว่าไม่มีใครเห็น กันนอนอยู่บ้านปกติ"

"ผมฆ่าเด็กวันที่สอง พอวันที่สาม ตอนแปดโมงครึ่ง ผมก็โดนตำรวจจับเลย ตอนแรกตำรวจไปหาผมแถวห้องเช่าที่ไปเช่าเค้าอยู่ ตำรวจก็มาถามผมว่าเห็นผู้หญิงคนนี้มีมั้ย ผมก็บอกเห็นยืนอยู่ปากทางคือพ่อแม่ของเด็ก เค้าไปถามพ่อแม่ผมว่า เห็นลูกเค้ามีัย เค้าก็บอกไม่เห็น พ่อแม่เค้ากับพ่อแม่ผมก็รู้จักกัน เพราะอยู่ห้องติดกัน เคยคุยกัน ผมบอกช่วงสายยังเห็นอยู่ในปากซอยบ้าน แต่ไม่รู้เค้าเดินไปไหน แล้วผมก็เดินขึ้นบ้าน"

"วันรุ่งขึ้น ก็โดนตำรวจจับ ตอน 8 โมงครึ่ง โดนจับที่ตลาดมหาชัย กำลังวิ่งควมอไซค์อยู่ เพราะมีเพื่อนผมขับมอไซค์ควเห็นผมยืนคุยอยู่กับผู้ตาย ตอนประมาณ 7 โมงกว่าในซอยบ้าน ตอนแรกเพื่อนผมก็ยังไม่รู้ว่ามามีเรื่องอะไร แต่เห็นว่าในซอยบ้านคนเยอะ ก็เลยเข้าไปถามว่ามีอะไร ตำรวจก็บอกมีเด็กถูกข่มขืนแล้วฆ่า ตำรวจก็ถามว่าเห็นใครยืนคุยอยู่กับผู้ตายตอนสายบ้างมั๊ย เพื่อนผมก็บอกเห็นผมยืนคุยอยู่ ตำรวจก็เลยจับผมที่มอเตอร์ไซค์ที่ตลาดมหาชัย แล้วแพทย์บอกว่าตามตัวผมมีรอยเล็บของผู้หญิงจริง แต่จริง ๆ ไม่ใช่ เป็นรอยกิ่งไม้"

ความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย

"ตอนก่อนทำไม่รู้ตัวเลย ตอนทำก็ไม่รู้ตัวเลย เพราะเมามาก พอทำเสร็จก็ตั้งสติได้ รู้สึกตัวแต่มันก็ผ่านไปแล้ว ไม่รู้จะทำยังไง ถ้าย้อนเหตุการณ์กลับไปได้ ผมก็ไม่อยากให้มันเป็นแบบนี้เพราะว่าทำงานปกติก็ได้อยู่แล้ว คงจะเลิกเล่นยา เลิกกินเหล้า"

“พอทำเสร็จก็กลัวหวาดระแวงว่ากลัวคนจะเดินผ่านมาเห็น กลัวติดคุกด้วย พอตอนหลังสติ กลับมาก็เริ่มรู้สึกผิด ผมก็ร้องให้ พ่อแม่ผมก็ให้ไปขอขมาศพ”

ความมุ่งหมายหลังพ้นโทษ

“ยังไม่รู้เลยว่าจะออกไปทำอะไร เพราะต้องอยู่ในนี้อีกนานแต่ออกไปก็ยากไปทำนา ทำสวนอยู่บ้านยายที่บ้านแพ้ว”

“ออกไปก็ยากกลับตัว ทำความดี ต้องไปจากที่ที่มีคนรู้จัก เพราะกลัวเค้าจะมองไม่ดี แต่ผมก็คิดว่าจะทำตัวเหมือนคนปกติได้ ผมว่าโทษของผมตลอดชีวิต ก็เหมาะสมแล้วครับ”

กรณีศึกษาที่ 6 เรือนจำกลางเขาบิน

ชื่อ นาย ปาน (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 36 ปี ขณะกระทำผิดอายุ 31 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอ เมือง จังหวัด ชุมพร มีอาชีพทำเรือประมง นับถือศาสนาพุทธและมีสถานภาพการสมรสคือ แยกกันอยู่ นายปาน มีบุคลิกภาพที่ไม่ร่าเริงและแสดงถึงความทุกข์ที่ต้องกล่าวถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา นายปาน มีรูปพรรณเป็นคนรูปร่างสันทัด แข็งแรง หนักประมาณ 55 กิโลกรัม สูงประมาณ 165 เซนติเมตร ผิวดำ ศาลพิพากษาประหารชีวิตนายปาน แต่นาย ปาน ให้การรับสารภาพซึ่งเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี จึงได้รับการลดหย่อนโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

“มีพี่น้อง 9 คน หญิง 3 ชาย 6 ผมเป็นคนสุดท้อง พ่อแม่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน พ่อเสียชีวิตตั้งแต่ผมอายุ 3 ขวบ แม่ก็มีแฟนใหม่ จำไม่ได้ว่าแม่มีแฟนใหม่เมื่อไหร่ เพราะผมไม่ค่อยถูกกับพ่อเลี้ยง ผมเป็นคนขาดความอบอุ่น ตั้งแต่พ่อตาย ก็ครอบครัวแตกแยกหมด”

ระดับการศึกษา

“ผมไม่ได้เรียนหนังสือเลย พระมาขอไปอยู่วัดตั้งแต่ 4 ขวบ ผมโตมากับวัด จนพระจะให้เข้าโรงเรียน แต่ไม่เรียน จริง ๆ อยากเรียน แต่ดูสภาพทางบ้านแล้วมันไม่ไหว ตั้งแต่พ่อเสีย มันไม่มีอะไรดีขึ้นมา แต่พี่น้องผมได้เรียนเป็นบางคน อยู่ที่ชุมพร ก็ออกเรือจับปลา พี่ผมที่เป็นผู้ชายก็ออกเรือ มีปลาหลายอย่างทั้ง ปลาทุ ปลาโอ ปลาอินทรี ปลาฉลาม ตัวใหญ่ ๆ เลย สองร้อยกว่าโลก็มี รายได้ก็ไม่แน่นอน เพราะจะแบ่งตามเปอร์เซ็นต์ จับมากก็ได้มาก ออกเรือประมาณ 23 วัน ก็ได้ประมาณ 2 หมื่นกว่าบาท ผมออกเรือมาทั้งหมด 18 ปี แต่ก็มีสลับทำงานฝั่ง ไปรับซื้อกุ้งด้วย คือ ถ้าเป็นหน้าลมมรสุม ถ้าลมจัดแรง ๆ คลื่นสูง 2-3 เมตรนี้ เรือจะหยุดกัน หยุดตั้งแต่ตุลายนปีใหม่เลย ผมก็รับจ้างทำงานฝั่ง เก็บแก็ให้เดือนละ 4,500 แล้วก็เบี้ยเลี้ยงค่าข้าวอีกวันละ 100”

ประวัติการติดยาเสพติด

“ผมไม่ติดยาเสพติดเลย ชาวก็ลงว่าผมเมาเหล้าเมายาเสพติด แต่จริงๆสิ่งที่ผมทำลงไปนี่ ผมแค่ขาดสติแค่นั้นเอง เหล้านี้ผมกินนาน ๆ กินที เพิ่งจะเริ่มกินตอน 30 นี้เอง บุหรี่ก็สูบแต่สูบไม่จัด บางวันก็ไม่สูบเลย เมื่อก่อนจริงๆไม่สูบบุหรี่ ไม่กินเหล้า แต่ผู้ใหญ่ชักนำไปเที่ยวตามร้านอาหาร เค้ก็ชวนให้กินให้สูบ”

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

“หนังโป๊ก็เคยดู แต่ไม่จำเจ เพิ่งมาดูตอนอายุ 30 แล้ว ดูในทะเล เค้ก็เปิดให้ดู เวลาเรือติดลม หรือโดนมรสุม ส่วนหนังรุนแรงผมก็ดูได้ แต่ไม่เคยเก็บเอามาคิด ไม่เคยคิดเลย ตัวเองยังเอาตัวไม่รอดจะมาคิดแบบดาราไม่ได้”

ประสบการณ์ทางเพศ

“เที่ยวผู้หญิงก็มีบ้างสมัยก่อน ไปทั่ว จำได้ว่าเที่ยวครั้งแรกที่ตรัง เพราะผมต้องออกเรือ เริ่มเที่ยวตั้งแต่ 12-13 ผู้ใหญ่ที่ออกเรือด้วยพาไป สมัยก่อนเที่ยวครั้งละ 50 บาท ขึ้นฝั่งที่ก็เที่ยวที่ พอ 30 ก็มามีเมีย แต่แยกกับเมียตอนอายุเท่าไรจำไม่ได้ ผมไม่อยากจะเอามาใส่ใจ เค้จะไปยังไงก็เรื่อง เมียผมเป็นคนบ้านเดียวกัน แต่เค้มาอยู่ที่สมุทรสาครอายุซัก 20 กว่า มีตอน 30 แม่เค้ก็พาผมก็มาอยู่ที่สมุทรสาครด้วย เค้มีลูกติดคนหนึ่ง แล้วก็ยังมีลูกจริงอีกคนนึง ตอนนั้น 3 ขวบแล้ว แต่ผู้ใหญ่บ้านที่เพชรบุรี เค้ขอไปเลี้ยง ผมก็ไม่รู้จะทำยังไง ตอนนั้น 32-33 ไปออกเรือ เค้รู้ว่าผมจะมีลูก แม่ย้ายพาไปออกเรือที่บ้านแหลม ตอนแรกเค้

ก็พาไปเที่ยว หลัง ๆ คำก็ขอไปเลย เพราะบ้านเค้าไม่มีลูกชาย มีแต่ลูกผู้หญิง คือ ลูกผมเนี่ยไม่ได้ใช้นามสกุลผม เพราะผมไม่มีบัตรประชาชน ผมไม่ได้สนใจจะไปทำ ผมทำแต่งงาน คำขอลูกไปเลี้ยงตอนขบกว่า ๆ เจอลูกครั้งสุดท้ายตอนก่อนถูกจับ ผมรู้ว่าผมทำอะไรลงไป ผมไม่ได้หนี ผมไปหาลูก เพราะผมรู้ว่าผมต้องโดนจับ อุ้มลูกได้ที่เดียวก็โดนจับเลย”

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิด

“เหตุเกิดวันที่ 12 ต.ค.46 ผู้หญิงคนนั้นเค้าเป็นน้องเมียผมเอง ตอนนั้นผมย้ายไปอยู่สมุทรปราการแล้ว ไปทำงานก่อสร้าง ไปคนเดียว อยู่ได้ 3 เดือน คำทำกับผมไว้เยอะ ผมเก็บความแค้นนี้ไว้ตั้งนานแล้ว ผมไม่ได้จะคิดข่มขืนเค้า ผมคิดจะฆ่าเค้าอย่างเดียว เพราะเค้ารู้เห็นเป็นใจกับพี่สาวเค้า คำหาผู้ชายอื่นมาให้เมียผม ผมจับได้ตั้งนานแล้ว แต่ผมไม่ระบายออกไปเอง ผมเก็บความรู้สึกนี้ไว้ตั้งนานแล้ว เมียผมไปอยู่กับชู้ก่อนที่ผมจะย้ายไปทำงานที่สมุทรปราการแล้ว ที่ผมกลับมาจากสมุทรปราการก็ต้องการที่จะถามเรื่องนี้แหละ ผมเป็นลาโง่ตั้งหลายเดือน จริงๆ ผมกะตั้งใจจะมาฆ่าเมีย แต่ผมไม่เจอ ผมก็บอกไม่ถูกว่าทำไมต้องฆ่า ถามผมว่าทำไมไม่ทำเฉยๆ ผมก็บอกว่าผมให้คำตอบไม่ได้ เพราะตัวผมเองผมยังให้คำตอบไม่ได้เลยว่าจะฆ่าเค้าไปทำไม ผมไม่เคยคิดจะทำร้ายเค้าเลย คือว่าเด็กคนนี้ ผมเห็นเค้ามาตั้งแต่เล็ก ๆ คำก็ดีอายุแค่ 15 เรียนหนังสืออยู่ แต่ผมไม่อยากจะเชื่อว่าเค้าจะหาผู้ชายมาให้พี่สาว”

“ตอนนั้นเค้านอนอยู่บ้าน ประมาณทุ่มหนึ่ง ผมก็ปลุกเค้า ปลุกให้ขึ้นมาคุยกัน ตอนแรกเค้าว่าผมก่อน แต่ผมก็ยังไม่ได้ทำอะไร ไม่ได้ลวนลามเค้า ผมก็ออกมาข้างนอกแล้วก็กลับบ้านตัวเอง ผมกลับมาอีกทีตอนตีหนึ่ง ผมก็เข้าทางข้างหลังบ้าน เค้าดูหนังอยู่ คำก็ตกใจ คนอื่นไปเล่นไฟกันหมด ผมรู้ดีว่าเค้าไปไหนกัน ตอนแรกก็ตั้งใจเข้าไปก็ว่าจะคุยดี ๆ ก่อน แต่เค้าไม่ฟัง ตอนนั้นมันหน้ามืดแล้ว ไม่สนใจอะไรแล้ว ผมก็ปล้ำเค้า คำก็ร้อง แต่ร้องไม่ดัง ผมเอามืออุดปากเค้าไว้ แถวนั้นเค้านอนหมดแล้ว พอข่มขืนเสร็จ คำก็โวยวาย ผมก็คิดว่าเหลือดีเลย ตีไป 2-3 ที ทำเสร็จก็ไม่ได้หนี เพราะผมคิดว่าคนเราทำอะไรก็ต้องได้รับกรรมนั้นหนีไปก็ไม่มีความสุข ตอนตีเสร็จยังไม่รู้ว่าตาย แต่มีคนข้างบ้านเค้าให้สัมภาษณ์ว่าได้ยินเสียงเด็กร้อง ตอนผมออกมาแล้ว”

“ผมก็รู้แหละ ว่าต้องโดนจับ เพราะตำรวจสมุทรสาคร เค้าวอไปที่ตำรวจบ้านแหลม วันรุ่งขึ้นก็โดนจับเลย คำตามจับคืนนั้นเลย ทำตอนตีหนึ่ง โดนจับตอนสองทุ่มของอีกวัน ตอนกลางวันผมนั่งรถไปเพชร แต่ยังไม่เข้าไป เข้าตอนกลางคืน ตอนถูกจับเค้าบอกว่าผมเมายา ผมยังอยากให้คำพาไปตรวจเลยว่ามีจริงมัย ตามตัวก็ไม่มีรอยขีดข่วน”

ความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย

"ตอนจะทำมันหน้ามืด ไม่คิดอะไรแล้ว สติไม่อยู่กับเนื้อกับตัวแล้ว ตอนทำเสร็จก็กลัว แต่ทำไปได้ มันทำเค้าไปแล้ว ถ้าผมคิดถึงลูกผมซักนิดนึง มันคงจะไม่มีเรื่องเลวร้ายอย่างนี้เกิดขึ้น ถ้าย้อนกลับไปได้ ก็จะไม่ทำทางออกที่ตึกว่านี้ เพราะมันยังมีทางให้เราก้าวเดินต่อไปได้"

ความมุ่งหมายหลังพ้นโทษ

"ยังรับปากไม่ได้ว่า หลังพ้นโทษจะทำอะไร เพราะระยะเวลามันยังอีกนาน ยังให้คำตอบไม่ได้ครับ"

กรณีศึกษาที่ 7 เรือนจำกลางเขามิน

ชื่อ นาย ออด (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 33 ปี ขณะกระทำผิดอายุ 25 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอ แก่งค้อ จังหวัดชัยภูมิ มีอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธและมีสถานภาพการสมรสคือ สมรส นายออด มีบุคลิกภาพที่นิ่งเฉย ไม่สบตาคู่สนทนา มีความรู้สึกที่ไม่ค่อยอยากกล่าวถึงเหตุการณ์ในอดีตมากนัก มีรูปพรรณที่ค่อนข้างสูงโปร่ง ผิวค่อนข้างดำ หนักประมาณ 60 กิโลกรัม สูงประมาณ 170 เซนติเมตร ศาสพิทภาษาประหารชีวิตแต่ นายออด ให้การรับสารภาพซึ่งเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี จึงได้รับการลดหย่อนโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

"ผมมีพี่น้อง 4 คน หญิง 1 ชาย 3 ผมเป็นคนที่ 3 ผู้หญิงเป็นคนสุดท้อง ที่บ้านทำอาชีพรับจ้างทั่วไป ทำงานก่อสร้าง ทุกสิ่งทุกอย่างครับ รายได้ไม่แน่นอน แล้วแต่คนจ้าง บางทีก็รับจ้างตัดอ้อยที่ชัยภูมิ พ่อแม่อยู่ด้วยกันแต่คุยกันไม่ค่อยดีหรอก ชอบตีกัน พ่อชอบตีแม่ เค้าจะกินเหล้ากับเพื่อนที่ทำงานทุกวัน พ่อแม่ออกหาเรื่องทะเลาะกับแม่ ผมเห็นเค้าตีกันบ่อย กับพี่น้องก็มีบ้างที่ทะเลาะกันแต่อย่างมากที่สุดก็แค่ด่ากันไม่ถึงกับลงไม้ลงมือแต่ส่วนใหญ่ผมจะชอบมีเรื่องกับพี่คนที่ 2"

ระดับการศึกษา

"จบ ป.6 ที่บ้าน ไม่เรียนต่อเพราะทุนไม่มี ครอบครัวก็ยากจน ตอนเรียนก็ชอบทุกวิชานั้นแหละ เรียนได้ที่ 2 ที่ 3 ตลอด พี่น้องผมก็เรียนจบ ป.6 เหมือนกันหมด ตอนออกจากโรงเรียนแล้ว ผมก็ช่วยพ่อแม่ทำงานรับเหมาก่อสร้างก่อน จนถึง 17-18 ก็เข้ากรุงเทพพร้อมพ่อแม่ ตอนแรกทำงานร้านขนมปังมาก่อน บางทีก็ไปลงเรือที่สมุทรปราการ แล้วก็มาทำงานก่อสร้างที่ปัจจุบัน "

ประวัติการติดยาเสพติด

"ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย แต่เหล้านี่เริ่มกินตอน 17 กินเยอะเหมือนกันครับ เริ่มกินกับเพื่อนแถวบ้าน สูบบุหรี่ด้วย แต่ไม่เยอะ วันหนึ่งซัก 4-5 มวน เริ่มสูบตั้งแต่ตอนออกจาก ป.6 แล้วครับ เห็นผู้ใหญ่ดูก็เลยดูตาม ไป ๆ มา ๆ ก็เลยติด"

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

"แถวบ้านผมไม่ค่อยได้ดูครับ หนังสือเนี่ย เกิดมาไม่เคยดูเลย หนังสืออีสานมันหาดูยากครับ ตอนนั้นโทรทัศน์ยังไม่มีเลย ไฟฟ้ายังไม่เข้าเลย หนังสือกลางแปลงก็มีบ้าง นาน ๆ ครั้ง หาดูยาก ไม่เคยดูหนังสือ แต่หนังสือเคยดู"

ประสบการณ์ทางเพศ

"เคยมีแฟน มีคนแรกตอนอายุ 22 ผู้หญิงแก่กว่าผมหน่อย ประมาณ 25 คบกันได้ 4-5 ปี มีลูกคนนึง ตอนนั้นก็ 5-6 ขวบแล้ว อยู่กับพ่อของผม ตัวเมียผมเค้าไปทำงานอยู่ระยอง"

"เคยเที่ยวผู้หญิงครั้งแรกตอน 17-18 ที่ชัยภูมิ ไปกับเพื่อน ๆ กินเหล้ากินอะไรเสร็จก็ไปกันเดือนนึงก็ประมาณครึ่งสองครึ่ง อย่างผมนี่ถือว่าเที่ยวไม่เยอะนะ เพื่อนผมนี่มันเที่ยวเกือบทุกอาทิตย์ เที่ยวครั้งนึงก็สองร้อยกว่าบาท แต่พอมีเมียมีลูกแล้วก็เลิกเที่ยว"

รายละเอียดพฤติกรรมกรรมการกระทำผิด

"วันเกิดเหตุวันที่เท่าไรจำไม่ได้ แต่เป็นปี 45 ผู้หญิง อายุ 37 ปี ตอนนั้นผมอายุ 20 กว่าเอง เป็นคนทำงานอยู่ละแวกเดียวกับที่ผมไปทำงานก่อสร้าง ไปสร้างกระต๊อบแถวนั้น ที่เกิดเหตุเป็นทุ่งนา แล้วมี

พวกก่อสร้างมาทำงานติดกับอ่างน้ำ แถว ๆ นั้น พวกก่อสร้างก็สร้างกระต๊อบอยู่แถวนั้น ผมเพิ่งทำได้เดือนกว่าเอง เห็นผู้หญิงคนนี้บ่อย ๆ"

"ตอนเกิดเหตุประมาณ 4 ทุ่ม ผู้หญิงทำงานบริษัทอะไรไม่รู้แถวนั้น รู้จักผู้หญิงเพราะเพื่อน แนะนำให้รู้จัก ตอนนั้นผู้หญิงกำลังเดินทางจะกลับบ้านหลังเลิกงาน ผมก็นั่งกินเหล้าอยู่กับเพื่อน กินตั้งแต่บ่าย 2 ถึง 4 ทุ่มนั่นแหละ ตอนนั้นเมา ผมเลยวิ่งเข้าไปลื้อคอกผู้หญิงแล้วเพื่อนผมอีก 3-4 คนก็ช่วยกันจับผู้หญิงไว้ เอาเสื้อเค้่า ผูกมือ ผูกขาแล้วผมก็ปล้ำเค้่าคนเดียว ช่มชืดเสร็จก็ใช้เสื้อเค้่านั่นแหละ มัดแขน มัดขาไว้ แต่คงตกไปบ่อน้ำข้าง ๆ แล้วหายใจไม่ออกตาย ตอนนั้นไม่รู้ตัวว่ากำลังทำอะไรอยู่เพราะเมามาก ทำเสร็จก็ไม่ได้หนี เพราะไม่รู้จะหนีไปไหน ทำความผิดแล้วก็ต้องรับโทษ เหตุเกิดตอนกลางคืน ตอนเช้าผมก็โดนจับ ตำรวจมาจับผมที่คลองหลวง ผมกำลังนั่งเล่นอยู่กับเพื่อน แต่เพื่อนพวกนั้นไม่รู้ เพราะเป็นคนละกลุ่มกัน"

ความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย

"ตอนก่อนทำไม่รู้ตัว กินเหล้าตั้งแต่บ่าย 2 เมามากผมไม่รู้ตัวเลยว่าผมทำอะไรลงไป ถ้าผมรู้แบบนี้ ผมก็จะไม่ทำแน่นอนครับผม"

ความมุ่งหมายหลังพ้นโทษ

"ถ้าพ้นโทษไปแล้ว ผมก็คงไปทำงานทำการหรือเลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ แถวบ้าน"

กรณีศึกษาที่ 8 เวียนจ่ากลางเขาบิน

ชื่อ นาย ดีก (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 34 ปี ขณะกระทำผิดอายุ 29 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอ โพธิ์ประทับช้าง จังหวัด พิจิตร มีอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธและมีสถานภาพการสมรสคือสมรส นาย ดีกมีบุคลิกภาพที่นิ่งขรึม สบตาคู่สนทนาตลอดการสนทนาและมีรูปร่างที่สันทัด หนักประมาณ 65 กิโลกรัม สูงประมาณ 170 เซนติเมตร ผิวดำ ศาลพิพากษาประหารชีวิตแต่นาย ดีก ให้การรับสารภาพซึ่งเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี จึงได้รับการลดหย่อนโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

“มีพี่น้อง 3 คน ผู้หญิงเป็นคนโต คนรองเป็นผู้ชาย แล้วก็ผมเป็นคนสุดท้ายพ่อแม่อยู่ด้วยกันไม่ดู พ่อผมกับแม่ผมก็ช่วยกันทำงานรับเหมาก่อสร้าง ได้เงินเดือนประมาณหมื่นกว่าบาท ทำในจังหวัดพิจิตรนั้นแหละ ส่วนพี่น้องก็รักใคร่กันดี มีบ้างที่ทะเลาะกัน ลงไม้ลงมือก็มี แต่ไม่บ่อย”

“พ่อกับแม่ก็ทะเลาะกันบ่อยนะ แม่นั้นแหละชอบชวนพ่อทะเลาะ คล้ายๆหาเรื่องกัน แต่พ่อเค้าจะกินเหล้าบ่อย กินทุกเย็นเลย กินกับเพื่อนๆที่ทำงานตอนเย็น

ระดับการศึกษา

“จบ ป.6 ที่พิจิตร ตอนเรียนชอบวิชาภาษาไทย ไม่เรียนต่อเพราะเข้ามาทำงานที่เข้ากรุงเทพฯ กับเพื่อนมาทำงาน มากันเยอะ 20 กว่าคน มาอยู่ที่บางบอน อยู่บ้านกัน ขับวินมอเตอร์ไซด์ ได้วันละพันกว่าบาท ขับอยู่ 5 ปี ก็กลับไปพิจิตร ทำนาอีก 6 ปี แล้วก็กลับมาอยู่สมุทรปราการ กลับมาขับวินเหมือนเดิม เพราะไม่มีที่นาแล้ว พ่อแม่ขายนาไปแล้ว

ประวัติการติดยาเสพติด

“ไม่เคยลอง ไม่เคยติดยาเสพติด ไม่กินเหล้า แต่สูบบุหรี่วันละซอง เริ่มสูบตั้งแต่ 18 เพื่อนมันชวน”

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

“หนังโป๊เหรอ ไม่ค่อยได้ดูเท่าไร แต่เวลาดูก็ดูกับเพื่อน ๆ เพิ่งมาดูที่กรุงเทพฯ ตอนหลังที่พ่อแม่ขายที่นาแล้วก็ย้ายมาอยู่กรุงเทพฯด้วยกันหมด ดูไม่ค่อยบ่อยหรอก ดูอาทิตย์ละวันสองวัน ไม่เคยเที่ยวผู้หญิงเลยตั้งแต่เกิดมา แต่หนังต่อสู้รุนแรงนี่ชอบดูมาก แต่ก็ดูเปล็ดเปล็น สนุกแค่นั้น”

ประสบการณ์ทางเพศ

“ผมเคยมีแฟน มีลูกคนหนึ่ง ผู้หญิง ตอนนั้นก็ 12 ขวบแล้ว รู้จักกับแฟนตอนนั้นผมอายุ 16-17 แต่ตัวแฟนผมอายุ 14 เป็นคนสมุทรปราการ รู้จักกันเพราะมาตอนหลังนี้ที่กลับมาจากพิจิตร ผมก็มาอยู่ที่สมุทรปราการมาขับวิน อยู่กับแฟนประมาณ 8 ปี ก็เลิกกันเพราะผมทิ้งเค้า แต่ผมไม่ได้มีเมียใหม่ ไม่

เข้าใจกันมากกว่า แต่ไม่เคยลงไม้ลงมือ แค่เลิกกันไปเฉย ๆ ต่างคนต่างอยู่ ผมก็ขับวินอยู่ที่เดิม ตัวเค้าก็มีแฟนใหม่ ส่วนลูกนี่ แม่ผมก็สงเสียดอยู่”

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิด

“วันนั้น วันที่ 7 ม.ค.44 ตอนนั้นผมขับวินอยู่ที่สมุทรปราการ พอดีเรื่องนี้มันพัวพันเรื่องยาเสพติดด้วย เป็นของคนชื่อธง ผมเป็นคนรับของมาจากคนชื่อธง ไปส่งให้คนชื่อ สม อีกทอดหนึ่ง ประมาณเดือนนึง ก็จะส่งเงินมาให้ที่ แต่เค้าไม่เอาเงินมาให้ สมไม่เอาเงินมาให้ แต่ผมมารู้ทีหลังว่าเค้าเอาเงินจากที่ค้ายานะไปซื้อของเข้าบ้าน เป็นของใช้ส่วนตัว แล้วไม่เอาเงินมาให้ คนชื่อธงก็มาทวงผม ผมก็ไม่มีให้ ที่นี้ผมก็บอกว่าเอ็งม้ายไปทวงกับคนชื่อสมเลย ผมไม่เกี่ยว วันนั้นผมก็เลยไปกับธง ไปที่บ้านสมเลย แต่ผมรออยู่ข้างล่าง คนชื่อธงก็ขึ้นไปข้างบน สมก็ลงมาบอกว่าจะเอาเงินให้ ผมก็เดินตามไป พอเดินไปเค้าก็บอกไม่มีให้ ผมก็ถามแล้วจะเอาอย่างไร เค้าพูดรุนแรงกับผมนะ แต่ตอนนั้นผมเดินหนี พอผมจะกลับมาที่บ้าน ผมเห็นแฟนเค้า(สม) มาหาเค้า แล้วเค้าใส่ทองเยอะ ตอนแรกผมก็ไม่ได้คิดจะข่มขืนหรอก กะจะเอาแต่ของอย่างเดียว แต่ไม่รู้เหมือนกันว่าคิดยังไง ก็หลอกเค้าบอกว่าสมอยู่ที่ตึก เค้าก็เชื่อ ตามผมไป ผมก็ข่มขืนเค้า แล้วเอาไม้แถวนั้นฟาดหัวเค้าไป ประมาณ 2-3 ที แล้วก็กลับบ้านผมปกติ แต่หลังจากนั้นประมาณ 10 วัน ผมก็โดนตำรวจจับที่วิน”

ความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย

“ตอนก่อนจะทำมันไม่ได้คิดอะไรเลย ไม่กลัวอะไรทั้งนั้น จริงๆไม่ได้ตั้งใจจะข่มขืนด้วยแหละ แต่ไม่รู้ว่าจะคิดอะไร ถึงไปทำเค้าอย่างนั้น”

ความมุ่งหมายหลังพ้นโทษ

“ยังไม่รู้เลย ยังวางแผนอะไรไม่ได้ เพราะอยู่ในนี้อีกนาน”

กรณีศึกษาที่ 9 เรือนจำกลางเขาบิน

ชื่อ นาย ชาย (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 45 ปี ขณะกระทำผิดอายุ 41 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่ จังหวัด มอละแม ประเทศพม่า มีอาชีพค้าขายและมีสถานภาพการสมรสคือ สมรส นายชาย มีบุคลิกภาพที่หล่อหลอก อยู่ไม่นิ่ง สายตาสอดสายรอบด้านตลอดเวลาแต่ขณะเดียวกันก็สับสนทวนระหว่างการสนทนา นายชาย มีรูปพรรณที่เตี้ยหนักประมาณ 55 กิโลกรัม สูงประมาณ 155 เซนติเมตร ศาลพิพากษาประหารชีวิตแต่ นาย ชาย ให้การรับสารภาพซึ่งเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี จึงได้รับการลดหย่อนโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

“ผมมีพี่น้อง 7 คน หญิง 3 ชาย 4 ผมเป็นคนที่ 6 ผมก็อยู่กับพ่อแม่ พ่อเป็นโรคตายแล้ว แต่จำไม่ได้ว่าเป็นโรคอะไร แม่ก็ 70 กว่าแล้ว ค้าขายอยู่ด้วยกันที่พม่า คือที่บ้านจะข้ามมาซื้อของที่ประเทศไทย เข้าไปขายที่พม่าเป็นประจำ ขายทุกอย่าง พวกของใช้ ของกิน หัวหอม กระเทียมอะไรก็ขายทุกอย่าง”

“เท่าที่เห็น พ่อกับแม่ก็ไม่เคยตีกันนะ แต่มีทะเลาะกันบ้างตามปกติ ตอนนั้นพ่อแม่ค้าก็กินเหล้าทั้งคู่ พ่อสูบบุหรี่ด้วยแต่แม่ไม่สูบ พ่อก็กินเหล้าเยอะเหมือนกัน กินเกือบทุกวันเลย”

“กับพี่น้องก็รักกันดี ไม่ค่อยมีปัญหาอะไรกันหรอกเพราะต่างคนต่างก็ช่วยกันทำมาหากิน อยู่พม่าขายของอย่างเดียว ชื่อของเมืองไทยเอาไปขายในพม่า เช่น ผ้า แต่พวกหอม กระเทียม จะเอามาขายในไทย ได้เงินเยอะ เดือนนึงได้ประมาณ 9 หมื่นบาท แต่ชื่อของเยอะ”

ระดับการศึกษา

“ผมเรียนหนังสืออยู่ 4 ปี แล้วก็ออกมาขายของ พี่น้องก็จบประมาณ ม.1 , ม.2 ถ้าเทียบในประเทศไทยนะ ที่ไม่เรียนต่อเพราะต้องออกมาช่วยที่บ้านขายของ น้องก็เหมือนกันต้องออกมาช่วยขายของ”

ประวัติการติดยาเสพติด

"ผมไม่เคยติดยา ไม่เคยลองด้วยแต่กินเหล้า กินไม่เยอะ เมมาแล้วกินนอน ส่วนใหญ่จะกินกับกินกับเพื่อน ๆ ที่ทำงาน อาทิตย์หนึ่งก็กินครั้งหนึ่ง กินไม่บ่อยหรอก ส่วนบุหรี่ยี่สิบไม่เยอะ วันละ 4-5 มวนเอง เริ่มสูบตอน 12-13 ที่พม่า เริ่มสูบเองไม่มีใครชวนแต่เห็นพ่อสูบกก็เลยลองดู"

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

"ไม่เคยดูหนังโป๊เลย ตั้งแต่เกิดมา แต่เคยดูหนังต่อสู้รุนแรง ดูครั้งแรกที่พม่าแต่ดูไม่บ่อย เพราะไม่ค่อยชอบ วัน ๆ ขาดแต่ของอย่างเดียว"

ประสบการณ์ทางเพศ

"ผมมีเมีย มีลูก 1 คน เป็นผู้หญิง ตอนนี้อายุ 17 แล้ว เมียผมทำงานที่พม่าด้วยกัน บ้านอยู่ใกล้ๆกัน รู้จักกันตั้งแต่ 17 ตอนนี้อยู่หญิงอายุ 49 แล้ว ไม่เคยมาเยี่ยมเลย เพราะติดต่อกไม่ได้"

"ผมไม่เคยเที่ยวผู้หญิงเลยตั้งแต่เกิดมา ไม่ค่อยชอบ"

รายละเอียดพฤติกรรมกรรมการกระทำผิด

"วันนั้นวันที่ 9 ส.ค.45 ผมนั่งกินเหล้ากับเพื่อนอยู่ เป็นเพื่อนที่มาจากพม่าเหมือนกันแต่ไม่ได้เข้ามาพร้อมกัน ผมเข้ามาทางอุ้มผาง เข้ามาแบบผิดกฎหมายแต่ไม่รู้ว่าจะเข้ามายังงัย พอเข้ามาตอนแรกผมก็มาทำงานก่อสร้างก่อน ก็เลยได้มารู้จักกับเพื่อนอีก 3 คน ชื่อ สม น้อยแล้วก็เพื่อนเค้าอีกคน สมกับน้อยเนี่ยเค้ามีลูกสาว 2 คน คนโต 8 ขวบ ส่วนคนน้อง 4 ขวบ ผมซ่าซ่มขึ้นคนพี่"

"พอตีวันนั้นผมก็ไปหาเพื่อนนี้แหละ ไปกินเหล้าที่บ้านเค้า อยู่แถวๆไร่ที่เค้าทำงานอยู่ กินกันตั้งแต่เที่ยงเลย แล้วก่อนที่ผมจะขึ้นบ้านไปกินเหล้า ผมก็เห็นเด็ก 2 คนพี่น้องวิ่งเล่นกันอยู่ ตอนแรกผมก็ยังไม่คิดอะไร ก็เดินขึ้นบ้านไป พอกินไปจนถึงประมาณ 3 โมงกว่าๆ ผมเดินลงมาข้างล่าง ผมก็เห็นเด็กเล่นกันอยู่ ตอนนั้นรู้สึกว่าจะมาแล้วด้วย ผมก็เดินไปอุ้มเด็กคนที่เข้าไปในป่า แถวนั้นมันจะมีป่าที่ๆผมก็อุ้มเด็กเข้าไป ตอนแรกเด็กก็ร้องแต่ผมเอามืออุดปากเอาไว้ เอาไปซ่มขึ้นในป่า พอซ่มขึ้นเสร็จก็กลัวว่าเด็กจะไปฟ้องพ่อแม่ เลยเอาไม้แถวนั้นตีไปที่หัว ตีไป 2-3 ที ดูว่าตายแน่แล้วก็เอาศพไปซ่อนไว้แถวนั้น ห่างไปซักครึ่ง

กิโกลแล้วเขาก็ไม่ทักไว้ คิดว่าคงไม่มีใครเห็น เสร็จแล้วก็ออกมากินเหล้ากับเพื่อนต่อ พอทุ่มหนึ่งก็แยกย้ายกลับบ้าน แต่พอวันต่อมา 7 โมงเช้าก็โดนตำรวจจับที่บ้านผม"

ความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย

"ตอนทำไม่รู้ตัวเลยจริงๆ วันนั้นกินเหล้าเยอะมาก พอตีเสร็จก็ยังไม่รู้ตัว มารู้ตัวที่ตำรวจมาจับตอนเช้าแล้ว"

ความมุ่งหมายหลังพ้นโทษ

"ออกไปก็คงขายของที่พม่ากับไทยเหมือนเดิมนั้นแหละ แต่ก็ยังไม่แน่เพราะยังต้องอยู่ในนี้ อีกนาน"

กรณีศึกษาที่ 10 เรือนจำกลางเขabin

ชื่อ นาย จง (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 22 ปี ขณะกระทำผิดอายุ 21 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอ สนวนฝิ่ง จังหวัด ราชบุรี มีอาชีพทำเรือประมง นับถือศาสนาพุทธและมีสถานภาพการสมรสคือ โสด นายจง มีบุคลิกภาพที่ หลุดหลิก อยู่ไม่นิ่ง สายตาสอดส่องรอบด้านตลอดเวลา มีรูปพรรณที่ค่อนข้างเตี้ย หน้าประมาณ 55 กิโลกรัม สูงประมาณ 160 เซนติเมตร ศาลพิพากษาประหารชีวิตแต่ นายจง ให้การรับสารภาพซึ่งเป็น ประโยชน์ต่อรูปคดี จึงได้รับการลดหย่อนโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

"ผมมีพี่น้อง 5 คน ชาย 4 หญิง 1 ผมเป็นคนที่ 3 จำไม่ได้ว่าพ่อแม่อายุเท่าไร แต่แก่แล้ว แม่ จบ ป.4แต่ไม่รู้ว่ามีพ่อจบชั้นไหน ทั้งพ่อแม่กินเหล้ากินเกือบทุกวัน ส่วนบุหรี่ยี่นี้เมื่อก่อนพ่อสูบบุหรี่คนเดียวแต่ ตอนนี้ แม่เริ่มสูบบุหรี่ ตอนนี้แม่ผมรับจ้างเฝ้าไร่ให้ สจ. อยู่ที่ราชบุรี เคยเห็นพ่อกับแม่ตีกันบ้าง แต่ไม่บ่อย เวลาทะเลาะ กันก็มีลงไม้ลงมือ ตัวผมก็เคยโดนพ่อแม่ตีเพราะหนีเรียน ผมขี้เกียจเรียน"

“กับพี่น้องก็เคยทะเลาะ ลงไม้ลงมือกันบ้าง ส่วนใหญ่จะตีกับน้องคนที่ 4 แต่กับน้องผู้หญิงไม่เคยตีกัน”

“เวลามีปัญหาก็ไม่ปรึกษาใคร แต่ผมไม่ค่อยมีปัญหาอะไร ตัวผมจะสนิทกับแม่มากกว่า ผมรักแม่มากกว่าพ่อ ผมไม่ค่อยถูกกับพ่อ ไม่ค่อยได้คุยกับพ่อ แม่ไม่ค่อยดุ แม่มีเหตุผลมากกว่าพ่อ”

ระดับการศึกษา

“ผมจบ ป.6 ที่ราชบุรี ชอบวิชาภาษาไทย ไม่ชอบคณิตกับภาษาอังกฤษ โดนครูตีบ่อยเพราะไม่ส่งการบ้าน ไม่เรียนต่อเพราะโดนไล่ออก ถึงได้เรียนก็ไม่รู้จะเรียนอะไร เพราะไม่เคยคิดว่าอยากจะเป็นอะไร พ่อแม่ก็บอกให้เรียนต่อ แต่ไม่เรียน ตอนอยู่โรงเรียน ผมเพื่อนเยอะ มีบางคนก็เกเร ติดคุงก็มี มีอยู่คนหนึ่งโดนคดีทำร้ายร่างกาย”

“พี่น้องผมก็เหมือนกัน จบ ป.6 ทุกคน แต่น้องผู้หญิงไม่จบเพราะมีลูกแล้ว เลยออกมาช่วยพ่อแม่ทำไร่ที่บ้าน ไร่ผักทั่วไป ผมขับรถบรรทุกไม่ไปส่งบริษัทจากรางบัวไปลงที่จอมบึง ก็ใช้เวลาเที่ยวละประมาณครึ่งชั่วโมง”

ประวัติการติดยาเสพติด

“ตัวผมติดกัญชา ตั้งแต่สมัยอยู่โรงเรียน ตอนยังเป็นนักเรียนอยู่ ประมาณ ป.4-ป.5 เพื่อนมันชวน บุหรี่นี่เพิ่งมาสูบทีหลัง สูบตั้งแต่ของละ 20 กว่าบาท สูบวันละ 2 ของตอนนั้นก็ดูอยู่เรื่อย ๆ แต่กัญชาถ้ามีก็ดูด ส่วนเหล่านี้ก็เพิ่งกินหลังจากออกจากโรงเรียนแล้ว กินทุกเย็นหลังเลิกงาน ส่วนใหญ่กินกับเพื่อนที่ทำงานเป็นคนขับรถส่งของด้วยกัน ได้เงินค่าจ้างวันละ 250 “

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

“เมื่อก่อนมีหนังกลางแปลง ก็ได้ดูบ่อยเหมือนกัน หนังโป๊ก็ดูบ้าง ถ้าน้องซื้อหนังโป๊มาก็ดูกับน้องที่บ้าน เพิ่งเริ่มมาดูช่วงไม่กี่ปีนี่เอง นาน ๆ ดูที เกิดมาเคยดูแค่ 2-3 หนเอง หนังบู๊ ๆ นี่ก็ชอบ คิดอยากทำตามเหมือนกัน ชอบหนังยิงกัน มันสนุกดี”

ประสบการณ์ทางเพศ

“ก็เคยมีแฟน ก็มีอะไรกันตามปกติ ผมเคยมีแฟนมาเยอะ เคยมีอะไรกับผู้หญิงคนแรกเมื่อไหร่ก็จำไม่ได้แต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน ไม่มีลูก คนสุดท้ายนี้เป็นคนสวนฝั่งเหมือนกัน ส่วนใหญ่จะไปเที่ยวงานประจำปีด้วยกัน คบกันบางทีไม่ถึงเดือน ถ้าเป็นแฟนแบบไม่เป็นตัวเป็นตน ก็นับไม่ถ้วน ผู้หญิงก็ไปมีแฟนใหม่ คนนี้คนสุดท้าย แต่มีอะไรกับผู้หญิงครั้งแรกตอน 20 แต่ผมไม่เคยเที่ยวผู้หญิงแต่ส่วนมากเพื่อนจะเที่ยวผู้หญิงกันทุกคน”

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิด

“ผมก็ไม่รู้จะตอบยังงัย วันนั้นวันที่ 18 ธ.ค. 47 ... เอาตั้งแต่เริ่มเลยนะ วันนั้นผมไปกินเหล้ากับพ่อ พี่เล็กขับรถที่จอมบึง ขับรถนี้เพิ่งมาขับตอน 47 ได้วันละ 250 จอมบึงกับสวนฝั่งห่างกันประมาณ 20 โล พ่อพาไปกินเหล้าที่นั่น ไปถึงนู่นก็ 4 โมงกว่า ๆ ก็กินเลย กินเหล้ากัน 4 คน มีผม พ่อแล้วก็เพื่อนพ่ออีก 2 คน พอประมาณ 5 โมงกว่า ๆ พ่อก็ใช้ผมไปซื้อเหล้า เหล้ามันหมด แล้วผมไปบ้านนั่นครั้งแรก ผมก็กลัวกลับเข้าบ้านไม่ถูก ผมก็เลยเอาเด็กนั่นไปด้วย พอรอบสอง ผมก็จะไปซื้ออีก ประมาณทุ่มหนึ่ง ตอนทุ่มหนึ่ง ผมเมาแล้ว ก็พาเด็กไปที่รางบัว ที่ทำงานผม ที่ยวนนี่เด็กมันกระโดดขึ้นมาบนรถเอง ผมไม่ได้ชวน ร้านเหล้าห่างกับบ้านประมาณเกือบกิโล ที่ก่อเหตุ ไม่มีคน เป็นป้ายุคาลิปัตส์ ผมบีบคอเด็กประมาณครึ่งชั่วโมง ทำเสร็จก็รู้ตัวว่าทำอะไรลงไป ก็เอาศพไปซ่อนไว้ในป่า ไม่ได้เอาอะไรปิด ก็หนี แต่หนีอยู่แถวจอมบึง ทำเสร็จประมาณเที่ยงคืน 3 วันก็โดนจับ วันนั้นถูกจับที่ตลาดราชบุรี วันนั้นไปหาเพื่อนแต่เพื่อนไม่รู้เรื่องว่าทำอะไรมา ติดต่อกับพ่อก็ไม่ได้”

ความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย

“ก่อนทำไม่รู้ตัว ตอนฆ่าก็ไม่รู้ตัวเพราะเมา พอทำเสร็จก็เริ่มสร้างแล้ว ค่อยเริ่มรู้ตัวแต่ก็ไม่กลัว รุ่งขึ้นตื่นมาก็ไม่กลัว แต่ก็เสียใจ ถ้าย้อนไปได้คงจะเลิกเหล้าเลย สำหรับโทษที่ผมได้รับนี้ มันคงจะน้อยไป”

“ตัวผมเองผมยังไม่รู้เลยว่าทำไปเพราะอะไร”

ความมุ่งหมายหลังพันโทษ

“ตอนนี้เหลือโทษ 50 ปี พันโทษก็กะว่าจะไปอยู่กับแม่ที่ราชบุรีถ้าออกไปแล้วทำงานที่เก่าได้ ก็คงจะไป ตัวผมก็คงไม่สนใจคนข้างนอกจะมองผมยังไง”

ส่วนต่อไปนี้เป็นคำให้สัมภาษณ์ของผู้ต้องขังที่ไม่ยอมรับว่าตนกระทำความผิด โดยเป็นผู้ต้องขังที่ เรือนจำกลางคลองเปรม ทั้งหมดจำนวน 5 ราย

กรณีศึกษาที่ 1 เรือนจำกลางคลองเปรม

ชื่อ นาย เอ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 55 ปี ขณะกระทำผิดอายุประมาณ 30 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอ พรหมบุรี จังหวัด สิงห์บุรี มีอาชีพรับจ้างทั่วไป นับถือ ศาสนาพุทธและมีสถานภาพสมรส นาย เอ มีบุคลิกภาพที่ยิ้มง่าย ไม่วิตกกังวล พูดเก่ง ชื่อ มีรูปพรรณเป็นคนรูปร่างค่อนข้างเตี้ย แข็งแรง หนักประมาณ 60 กิโลกรัม สูง ประมาณ 155 เซนติเมตร และผิวสองสีและศาลพิพากษาประหารชีวิตนาย เอ เนื่องจากเห็นว่ามีพฤติกรรมที่ เขี้ยมโหดและนาย เอ ยอมรับสารภาพ เนื่องจาก จำนนต่อหลักฐาน ศาลจึงไม่ลดโทษให้แต่ภายหลังนายเอ ให้การรับสารภาพและเป็นนักโทษชั้นเยี่ยมจึงได้รับการอภัยโทษเรื่อยมา ปัจจุบันนายเอเหลือโทษจำคุกอีก 22 ปี

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของบิดามารดานั้น นายเอ กล่าวว่า “พ่อผมเสียตั้งแต่ผมยังเด็กนะ พ่อผมเค้ารับทำประกันน้ำจืด แล้วที่นี้ประตุมันก็พังลงมาทับ ตอนนั้นผมแค่ 2 ขวบเอง เห็นแม่เล่าให้ฟังนะ ตอนนั้นผมไม่รู้เรื่อง ส่วนแม่นี่ก็เสียไปแล้วตั้งแต่ผมอายุได้ 14-15 ปี เป็นไข้ทับทิมตุ คนสมัยก่อนเป็นกันเยอะ”

“จริงๆแล้วผมมีพี่น้องทั้งหมด 6 คน ตัวผมเป็นคนที่ 4 แต่ 2 คนสุดท้ายเนี่ย เป็นน้องคนละ พ่อ ตอนนั้นพ่อเสีย ผมก็ประมาณ 7-8 ขวบ แม่ก็มาได้แฟนใหม่แล้วก็มีลูกอีก 2 คน กับพี่น้องผมก็ไม่เคย ทะเลาะกันนะ ก็รักกันดี กับพ่อใหม่ก็ไม่มีปัญหาอะไร ไม่เชื่อไปถามที่บ้านผมได้เลย”

ระดับการศึกษา

นายเอ จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนวัดสิงห์บุรี และมาศึกษาต่อจนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนอาริยะศึกษา

“ถ้าเรียนต่อได้ก็อยากเรียนนะ ตอนเรียนหนังสือผมเรียนเก่งนะ เรียนได้ที่ 2 ที่ 3 ตลอด ผมชอบวิชาภาษาไทย แต่สมัยผมมันไม่มีภาคบังคับเหมือนสมัยนี้ สมัยผมไม่ต้องเรียนมัธยมนะ”

ประวัติการติดยาเสพติด

“อย่าว่าแต่ยาเสพติดเลย เหล้าผมก็ไม่กิน บุหรี่ผมก็ไม่สูบ แล้วฐานะอย่างผมก็เรียบร้อยจะเอาปัญญาที่ไหนไปซื้อล่ะ มันแพง”

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

นายเอไม่เคยบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรงทั้งภาพยนตร์ นิตยสารหรือหนังสือต่าง ๆ เนื่องจากในขณะนั้นละแวกที่อาศัยของนายเอยังไม่มีสื่อประเภทดังกล่าว

“ผมไม่เคยดูหนังเลย ที่บ้านนอกมันไม่มี แล้วผมก็ไม่เคยยุ่งด้วย”

ประสบการณ์ทางเพศ

นายเอ เคยมีประสบการณ์ทางเพศกับภรรยาคนแรกเมื่ออายุประมาณ 17-18 ปี ต่อมาได้เลิกกันไปและมีภรรยาใหม่เมื่ออายุประมาณ 30 ปี

“กับคนแรก ผมไม่ได้มีลูกนะ เพิ่งจะมามีกับคนหลังนี้ ผมแต่งงานหลังจากเกิดเรื่องแล้ว มี 2 คน คนแรกจมน้ำตายตั้งแต่ 7 ขวบ เหลือแต่คนที่ 2 นี้ เป็นผู้ชาย ตอนนี้ก็อายุประมาณ 23 -24 แล้วหะ ผู้หญิงผมก็ไม่เคยเที่ยววะ แต่เห็นคนที่เค้าเที่ยวกันก็ครั้งละ 5 บาท “

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิดตามหมายศาล

เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2523 นายเอ ได้ว่าจ้างนางเสงี่ยมให้หาเด็ก ๆ ประมาณ 8 คน อายุราว 12-13 ปี ไปช่วยขนของที่บ้านพี่น้องของนายเอ ต่อมา เด็กทั้งหมดจึงเดินทางไปยังที่หมายพร้อมกัน โดยมีนายวิทย์ เป็นคนขับรถ แต่ระหว่างทางรถที่ใช้เป็นพาหนะเกิดเสีย คนขับรถและนายเอจึงช่วยกันซ่อมแต่ไม่สามารถซ่อมได้ นายเอพร้อมด้วยนางเสงี่ยมและเด็ก ๆ ทั้งหมดจึงเดินลัดทุ่งนาไป แต่ระหว่างทางที่เดินนั้น นายเอได้ชักมือออกมาจี้และบอกว่าขอเด็กสักคนจากนางเสงี่ยม แต่เด็กหญิงชู (นามสมมติ) ซึ่งอยู่ข้างหน้าสุดนั้นได้ถูกจุดไป โดยนายเอ ชูว่าถ้ามีคนตามไปจะฆ่าให้หมด นางเสงี่ยมจึงเข้าแจ้งความที่สถานีตำรวจและออกติดตามเด็กหญิงชูในคืนนั้น แต่ไม่พบ วันรุ่งขึ้นในตอนบ่ายจึงได้รับแจ้งว่าพบศพเด็กหญิงเปลือยกาย มีร่องรอยการถูกข่มขืน ที่ลำตัวมีบาดแผลถูกแทงหลายที่

นายเอ จึงถูกตัดสินว่ามีความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิง ชู อายุ 12 ปี จนสำเร็จ ความใคร่ แล้วใช้มีดปลายแหลมแทงและหักคอเด็กหญิงชู เป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย เพื่อหลีกเลี่ยงความผิดที่ตนเองกระทำไว้

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิดตามคำสัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์

“ถ้าจะเอาจริงๆ เรื่องมันจะไม่ตรงกับใบที่เค้าส่งฟ้องมานะ... ตอนนั้นมีอยู่วันหนึ่ง มันวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พี่น้องชายของเจ้าของโรงสีที่ผมทำงานอยู่เนี่ย ให้ผมพาเด็กไปทำงานอีกที่หนึ่ง ผมก็ไป พอมาถึงกลางทางเค้าก็จะมาขอเด็กนั้นไป ผมก็ไม่ยอม แต่ผมบอกคนอื่นไม่ได้เพราะคนเค้ารู้กันดีว่าเค้าแก่คนนี้เป็นนัย นิสัยไม่ดี เรื่องของเรื่องก็คือ เค้าแก่คนนี้อยู่เค้าไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงคนหนึ่ง ชื่ออิน เป็นลูกน้องในโรงสีของเค้า ซึ่งผมก็รู้จักกับตัวเค้า แล้วบังเอิญผมเป็นลูกน้องเค้าทำให้รู้เรื่องที่เค้าลักลอบกันดี เพราะผมอยู่กับเค้าแก่คนนี้อย่างดี แต่ผมก็ไม่รู้จะทำยังไงเพราะถ้าเกิดพี่น้อง(สามี ของอิน)รู้ ผมจะชวย ผมเลยไปบอกผู้หญิงให้เลิกซะ แต่ผู้หญิงดันไปบอกเค้าแก่ ตรึงนี้แหละที่ทำให้ผมเดือดร้อน เค้าเลยให้ผมเป็นคนพาเด็กพวกนี้ไปทำงาน แล้วคนที่พาเด็กพวกนี้ไปได้เนี่ยมีแค่ผมเพราะพ่อแม่เค้าเชื่อ ก็พาไปแล้วเค้าแก่ก็จะมาพาเด็กไปกลางทาง แล้วให้ผมทำยังไง หลังจากนั้น พอมีเรื่องผมก็ยังไม่รู้นะ ไปรู้เอาวันที่ 20 คือมีพี่ของเด็กที่ตายนะ มันมาบอกว่า อยากกลับไปนะเพราะตำรวจจะมาจับ ผมก็เลยกลับไม่ได้ ผมไม่กลัวหรอก ไม่กลัวว่าจะเกี่ยวพันมาถึงผมหรอกแต่ผมกลัวว่าเค้าแก่จะทำผมเดือดร้อน ทางพี่ของเด็กผู้หญิงคนนั้นมันรู้ว่าผมไม่ได้ทำ มันจะให้ผมชัดว่าไอ้วิทย์(คนที่ขับรถพาเด็กไปทำงานพร้อมนายเอ) แต่มันบอกมันไม่รู้เรื่อง จะให้ผมไปทำมันได้ยังไง ผมทำไม่ได้ มันมีลูกมีเมียแล้ว มันนั่งร้องไห้ร้องให้ แล้วจะให้ผมทำยังไง แล้วมันก็

กลายเป็นว่าผมผิด เรื่องมันงงเนอะ ผมอาจจะผิดคือผมพามันไปตาย แต่ถ้าบอกว่าผมทำนะ ผมไม่ได้ทำ แต่ผมก็ไม่ควรพามันไป “

“แต่เหตุเกิดมา 7 ปีแล้วนะ ผมถึงค่อยโดนจับ ที่ตำรวจไม่จับผมแต่แรกเพราะตอนนั้นมันเป็นศาลเดี่ยว คือประหารภายใน 24 ชั่วโมง สมัย พลเอก เปรมนะ ผิดก็ผิด ถูกก็ถูก แต่ระหว่างนั้นผมก็รู้ตัวตลอด เพราะญาติของเด็กนะมันมาบอกตลอดว่าตำรวจมาหา แถวที่ผมอยู่เค้าก็รู้หมดแหละว่าผมเป็นคนยังงัย ใครก็รู้ว่าผมไม่มีนิสัยอย่างนี้หรอก แต่ก็ไม่ใช่ไรหรอก ตอนนั้นเวรกรรมก็ตามเค้าทันแล้วแหละ เค้ารดคว่ำตายตอนไปหาเสียงเมื่อปี 27 แล้ว ผมเพิ่งมารู้ตอนโดนจับนี่แหละ”

ความมุ่งหมายหลังพ้นโทษ

นาย เอ กล่าวว่า “ถ้าออกไป ผมก็คงกลับไปอยู่กับลูกชายซึกพักแล้วก็ทำอาชีพเดิมแหละ รับแต่งเพลงลูกทุ่ง มันเป็นสายเลือดผม คลุกคลีมาตั้งแต่เด็กๆ”

กรณีศึกษาที่ 2 เรือนจำกลางคลองเปรม

ชื่อ นาย บี (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 36 ปี ขณะกระทำผิด อายุ 29 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอ ชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธและมีสถานภาพสมรส คือ โสิด นาย บีมีบุคลิกภาพที่คล่องแคล่ว พุดจาตรงไปตรงมา มีความรู้และมีหลักการ เป็นคนมีความมั่นใจในตัวเองสูง ไม่โอนอ่อน ผิดเป็นผิด ถูกเป็นถูก มีรูปพรรณเป็นคนรูปร่างกำยำ แข็งแรง หนักประมาณ 60 กิโลกรัม สูงประมาณ 168 เซนติเมตร และผิวขาวเหลือง

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

“ผมอยู่กับย่าตั้งแต่เด็กๆ เพราะพ่อแม่ผมเสียชีวิตตั้งแต่ผม 4 ขวบ แต่เวลามีปัญหาอะไรผมก็ไม่คุย ไม่ปรึกษากับย่า จะคุยกับก๋งมากกว่า ทั้งๆที่ก๋งดูว่าแต่ก๋งจะมีเหตุผลมากกว่า ย่าไม่ดูแต่จะดีไม่มีเหตุผล เวลาโดนตีจะเหมือนโดนรุมนะ ถ้าคนหนึ่งตีปุ๊บ ถ้าเรามองหน้าหรืออะไรอย่างนี้นะ จะโดนหนักเลย จะถูกตีไม่มี

เหตุผล ทุกคนเลย ยกเว้นกิ่งเพราะกิ่งจะรักทุกคนเท่ากันหมด ไม่ว่าจะเป็ลูกเป็นหลานต้องทำเท่ากันหมด ต้องแบ่งกันทำแต่ผมก็เลย คำก็บอกว่ารักผมนะแต่รักยังงัยไม่รู้ เออะอะก็ดีจริงๆผมว่าเราเป็นมนุษย์ พุดกัน ดีๆก็ได้ หยั่งงั้นมันฝังใจ กลัวไม่กลัวเปล่า เราารู้สึกว่าเราโกรธใคร เราจะฆ่า ในใจเรามันอาฆาตคน ผมฆ่าคน ตั้งแต่เด็กๆเลยนะ ตอนนั้นผมหนีออกจากบ้านตอนอยู่ม.3 ไปอยู่กับแม่บุญธรรมที่ชายหมู่ที่ตลาดพรานนกจริงๆแล้วผมไม่ได้เจตนาหรอก ผมเพียงแต่ป้องกันตัว คำทำผมก่อน คำใช้มีดจะฟันผม คำจะปาดคอผมด้วยนะแต่พอดีผมล้ม แล้วจะไม่ให้ผมตีคำเหวอ ผมก็แค่ตีธรรมดานะแต่ใช้แป๊ปตี ตีไป 2-3ที เลือดเต็มเลย ไม่รู้ว่าเลือดหมูเลือดคน คำก็ไปเปลี่ยนกะโหลกเป็นกะโหลกพลาสติกแล้วก็จำความอะไรไม่ได้เลยแต่ตอนหลังคำหนีออกจากโรงพยาบาลไม่ยอมรักษาต่อ ผมมารู้ทีหลังว่าคำตายแล้ว แต่คนเนี่ยนิสัยไม่ดี ไม่มีใครชอบหรอกเพราะชอบกินเหล้าแล้วขโมยของในตลาดเอาไปแลกเหล้า"

ระดับการศึกษา

"ผมจบ ป.6 ที่ลำปางแต่ที่ต้องย้ายไปเพราะผมมีเรื่องกับเพื่อนตอนอยู่ ป.1 ทางตำรวจก็ยังจับไปสถานพินิจไม่ได้เพราะยังเด็กอยู่มาก ก็เลยให้ออกจากพื้นที่ แล้วพอดีแม่บุญธรรมผมที่ชายของอยู่ในตลาดคำมีคนรู้จักที่ชายของอยู่ด้วยกัน ลูกคำเรียนอยู่ที่นั่น ก็เลยฝากไป ผมก็จบ ปวส.แล้วผมก็จบโรงเรียนนายสิบตอนอายุประมาณ 20 ในรุ่นมีทั้งหมด 200 กว่าคน ผมสอบได้ที่ 1 แล้วคนที่ได้ที่ 1 กับที่ 2 เนี่ย ต้องได้ไปเรียนต่อโรงเรียนนายร้อย ผมดันไปอยู่กองร้อยเดียวกับคนนามสกุลดัง ผบ.กรมนักเรียนก็เรียกผมเข้าไปคุยถามผมว่า บ้านเราฐานะเป็นยังงัย ผมก็บอกผมไม่มีพ่อไม่มีแม่ อยู่ตลาด คำก็ถามแล้วหยั่งงั้นจะเป็นเจ้าคนนายคนได้ยังงัย ผมก็บอกว่าการจะเป็นเจ้าคนนายคนมันวัดกันแค่ตรงนี้เหวอ คำก็บอกนี่คุณเป็นแค่นักเรียนนายสิบเองนะ ผมยศอะไร ผมก็บอกผมขออนุญาตครับ ผมไม่เรียนโรงเรียนนายร้อยแล้วแต่ผมขอเลือกลง ผมก็เลยไปลงที่ จ.เพชรบูรณ์ ไปอยู่หน่วยสื่อสาร ทำหน้าที่วิทยุสื่อสารแล้วต่อมาก็ได้เรียนสุโขทัยฯตอนนี้เรียนอยู่ ปี 3 แล้วแต่ติดอยู่ 2 ตัว ติดภาษาอังกฤษกับบริหารงานบุคคล"

ประวัติการติดยาเสพติด

"ผมไม่เคยเล่นยานะแต่มีบ้างที่กินเหล้าสูบบุหรี่กับเพื่อนๆ"

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

"ผมไม่ชอบดูหนังรุนแรง ผมชอบอะไรที่เป็นธรรมชาติชอบดูเรื่องเกี่ยวกับสารคดี เพราะชีวิตผมมันรุนแรงอยู่แล้ว พ่อผมก็ถูกคำไล่อิง แม่ก็หายไปตามหากก็ไม่เจอเพราะพ่อผมคำทำธุรกิจบ่อพลอยงัย แล้วเกิดขัดแย้งกัน ตอนหลังผมเพิ่งมารู้ว่าตำรวจเป็นคนฆ่าพ่อผม ส่วนหนังไปนี่ยังไม่เคยดูเลย"

ประสบการณ์ทางเพศ

"ผมมีแฟนแต่ยังไม่ได้แต่งงานเพราะผมยังไม่คิด ผมยังมีน้องที่ต้องดูแลอยู่ ผมชอบผู้หญิงที่ไม่กระตือกระตือ ชอบผู้หญิงเฉยๆ ช่วงก่อนที่ผมอยู่แพลตฟอร์มก็เคยอยู่นะ แต่ขึ้นไปบนห้องก็ไม่มีอะไรกัน นั่งคุยกันเฉยๆ ไอ้ที่มีผมก็บอกว่ามี ภาษาทหารเค้าบอกจับได้แต่อย่าเล่นถึงมดลูก จับให้ดูน่ารัก ทหารเค้าจะควบคุมเรื่องนี้"

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิดตามหมายศาล

เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ.2542 นางสาวแพร (นามสมมติ) อายุ 17 ปี เกิดอุบัติเหตุระหว่างกำลังขี่รถจักรยานยนต์อยู่ใกล้บ่อตกปลา บริเวณถนนบางบอน 3 ซึ่งจังหวัดนั้นนายบี ขี่รถผ่านมาประสบเหตุและทำที่เข้าช่วยเหลือ แต่หลังจากนั้นนายบีกลับบังคับนางสาว แพรขึ้นรถตัวเองแต่นางสาวแพรขัดขืน นายบีจึงชกที่ใบหน้าและจับกดน้ำในคลองข้างถนนแล้วอุ้มนางสาว แพรขึ้นรถขับออกไป จังหวัดนั้นเพื่อนของนางสาวแพร ที่รถจักรยานยนต์ผ่านมาและเห็นว่าเป็นเรื่องไม่ดีแน่จึงขี่จักรยานยนต์ตามไป แต่นายบี นำอาวุธปืนออกมาขู่ไม่ให้ตามไป เพื่อนนางสาวแพรจึงเข้าแจ้งความที่สถานีตำรวจ ต่อมาพบศพ นางสาวแพร นายบี จึงถูกตัดสินว่ามีความผิดในคดีกระทำชำเราและกระทำให้อื่นถึงแก่ความตาย

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิดตามคำสัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์

"ขอเล่าย้อนก่อนนะ ... คือ มีอยู่ช่วงนึงผมย้ายมาประจำอยู่ที่กรุงเทพฯเดินทางตามนาย ย้ายมาจากน่าน ทำงานเกี่ยวกับยาเสพติด เรามีหน้าที่ดูแลเวลาเค้ายึดยาได้ เค้าก็จะเอาขึ้นขอมมา มีแต่พวกใหญ่ๆโตๆทั้งนั้นนะ แต่เรามีหน้าที่ควบคุมดูแล เค้าเห็นว่าเราเด็ดขาดดี เข้มแข็ง ฉลาด ไหวพริบดี ใช้เราเป็นประโยชน์ ก็เลยเอาเรามาด้วย เงินเดือนก็ดี เงินโบนัสก็ค้ำนะจะมีอยู่ไม่ต่ำกว่าโบนัสละ 50 ล้าน ผมก็เลยสบายไปด้วย จะใช้เท่าไรก็ได้ ใช้ไม่มีหมด ใช้จนเหลือ แต่อาชีพนี้มันไม่มั่นคงหรอก เค้าหลอกเรา เวลาเค้าให้เราทำงานเค้าก็จะให้คนตามเราตลอด ดูว่าเราทำงานสำเร็จมั๊ย ถ้าไม่สำเร็จเราก็โดนเก็บ"

"เรื่องของเรื่องก็ไอ้เก็บค้ายานี้แหละ...ตัวผมนะไม่ได้เป็นคนขาย จะเป็นแผนกเก็บตั้งค์อย่างเดียว ที่นี้นายผมเค้ารู้จักกับสาววัดคนหนึ่ง แล้วลูกสาววัดนี่เป็นเพื่อนกับผม ชื่อ ป๊อก อายุประมาณ 24 วันนั้นผมก็ไปกินเหล้ากับป๊อกที่บ่อตกปลาแล้วก็เพื่อนผมอีกคนเป็นตำรวจเหมือนกัน พอกินเสร็จไอ้ป๊อกก็พาผู้หญิงอีกคน ชื่อ เก้ ที่เป็นคู่ขากับมัน ไปมารูด พอเสร็จก็พากันไปที่บ้าน ผมก็ตามไอ้ป๊อกไป เพื่อนผมอีกคนมันก็แยกกลับไปก่อน แล้ววันนั้น ผมมีนัดกับเด็กผู้ชายอีกคนว่าจะไปเก็บค้ายา แต่ไอ้เด็กผู้ชายคนนั้นมันก็

รู้จักกับ เก่ แล้วมันก็พากันนั่งมอร์ไซค์ไปตรงที่ที่นัดกับผม ไอ้ป๊อกมันเห็น มันก็บอก เฮ้ย!นั่นเด็กกูนี่หว่า ผมก็บอก อ้าว!เหอ แล้วเอายี่ล่ะ ไอ้ป๊อกก็บอก เล่นแหม่งเลย ผมก็ลงไปแล้วเอาปืนตบมันไปที่นึ่ง เก่มันก็วิ่งมาหาผม ผมก็สะบัดมันตกลงไปในน้ำ ผมก็เลยลงไปอ้อมขึ้นมาแต่หน้ามันนะไปโขกกับท่อกกลางสะพาน เสียงดังเลยระหว่างนั้นไอ้เด็กผู้ชายมันก็บอก ผมขอผู้หญิงคืนจะพาไปหาหมอ เรื่องอื่นผมไม่เอาเรื่อง แต่ผมไม่สนใจ ก็จะไปอ้อมเด็กผู้หญิงไปหาหมอ ไอ้ป๊อกมันก็ลงมาเปิดประตูให้แต่ตัวมันไม่รู้หายไปไหน ระหว่างนั้นเด็กผู้ชายก็ขี่มอร์ไซค์ตามผมตลอด พอเก่มันรู้สึกตัวมันก็จะกระโดดลงจากรถให้ได้ โดดอยู่ตั้ง 3-4 ที ในที่สุด มันก็ตกลงไป ตอนนั้นเด็กผู้ชายมันตามมาทันพอดี ผมก็บอก มึงจะเอาไปไหนก็เอาไปเลย นั่นคือเรื่องจริง แล้วตัวผมก็ขับรถกลับมาอนที่บ้าน แต่ตำรวจมาจับแฟนผมไป จับแม่บุญธรรมผมไป เค้าบอกผมจะหนี แต่จริงๆแล้วตำรวจเขียนบทมาให้ผมหมดแล้ว ไอ้เพื่อนผมที่ตอนแรกกินเหล้าอยู่ด้วยกันนั้นแหละมันเป็นคนเอาบทมาให้ผม บอกผมว่ามีแกลงข่าว จะพูดอะไร มึงก็อ่านก่อน ต้องไม่มีไอ้ป๊อก ไม่มีกู ต้องไม่พาดพิงถึงใคร ไม่มีคู่คดี สุดท้ายผมก็ต้องยอมเพราะเค้าจับคนของผมไปหมด ข่าวก็ไม่ให้กิน ห้องน้ำก็ไม่ให้เข้า เค้าเขียนให้ผมข่มขืนแล้วกดน้ำฆ่าผู้หญิง"

ความมุ่งหมายหลังพันโทษ

"ผมคงกลับไปเพชรบูรณ์แหละ เพราะผมซื้อที่ดินไว้ที่นั่น คงจะทำปาล์มน้ำมัน ไม่แน่ก็อาจจะแต่งงานด้วยเพราะเค้ารอผมมานานแล้ว"

กรณีศึกษาที่ 3 เรือนจำกลางคลองเปรม

ชื่อ นาย ซี (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 38 ปี ขณะกระทำผิดอายุ 22 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่ ตำบล ท่าตูม จังหวัด สุรินทร์ มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาพุทธและมีสถานภาพสมรส คือ แยกกันอยู่ นาย ซี มีบุคลิกภาพที่ช่างเล่า มักเล่ารายละเอียดเล็กน้อยทั้งที่เกี่ยวกับเหตุการณ์และไม่เกี่ยวกับเหตุการณ์ แต่ไม่สบตาคู่สนทนาและมีอาการของโรคจิตเภทอ่อนๆ (ตามเอกสารของทางเรือนจำ) นาย ซี มีรูปร่างที่ค่อนข้างเตี้ย แข็งแรง หนักประมาณ 60 กิโลกรัม สูงประมาณ 163 เซนติเมตรและมีผิวดำและคาลพิพากษาประหารชีวิตนาย ซี แต่นาย ซี ให้การรับสารภาพซึ่งเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี จึงได้รับการลดหย่อนโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบัน นาย ซี

เหลือโทษจำคุกอีก 22 ปี 2 เดือน 20 วัน ซึ่งนาย ซี คาดว่าจะพ้นโทษในปี พ.ศ. 2549 หากได้รับการอภัยโทษอีกครั้งหนึ่ง

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

“ผมมีพี่น้องทั้งหมด 6 คน ผมเป็นคนโต มีผู้หญิง 3 ผู้ชาย 3 มีครอบครัวไปแล้วคนหนึ่ง พ่อแม่ผมแยกกันมาตั้งนานแล้ว ตั้งแต่ผมอายุ 22 เพราะพ่อเค้ามียีน้อย แต่เค้าก็มาเยี่ยมผมนะ ตอนแรกเค้าไปหาผมที่บางขวาง ทางนั้นเค้าก็บอกว่าย้ายมาที่นี่แล้ว แต่แม่ไม่มาเลย”

ระดับการศึกษา

“ผมไม่ได้เรียนหนังสือหรอก เพราะที่บ้านยากจน เกิดบ้านนอก ไม่มีเงินค่าเดินทาง ค่ารถ”

ประวัติการติดยาเสพติด

“ยานี้ผมไม่ยุ่งเลยนะ ผมวิ่งหนี แต่มีเพื่อนเสฟ เพื่อนผมประมาณ 10 กว่าคน เอาทุกอย่าง เหล้าผมกิน เริ่มกินตั้งแต่ตอนอายุ 19 ปีที่ทำงานเป็นสัปเหร่อ ที่วัดลาดพร้าว นะ สูบบุหรี่ด้วยแต่หลงอาไม่ ค่อยชอบให้สูบ ชอบเอาของผมไปช้อนเรื่อย”

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

“ผมเคยดูหนังโป๊อยู่ที่นั่นนะ เค้ามาเปิดที่งาน ผมก็ยืนดูอยู่จนจบ เสร็จแล้วก็กลับบ้าน ไม่มีอะไร แต่หนังต่อสู้นี้ ผมชอบดู ชอบดูตอนที่ซบรัดปาดหน้ากันไปมา ชอบตอนนางเอกถูกจับแล้วพระเอกไปช่วย ตื่นเต้นดี แต่ตอนหลังนี้ ผมมานั่งคิดว่า การเช่นฆ่ากันนี้ มันเป็นเรื่องโง่เขลาเบาปัญญา หลงระเริง เห็นสิ่งชั่วเป็นสิ่งดี เราต้องควบคุมอารมณ์ของเรา คนอารมณ์ร้อนมันไม่ดีหรอก บางทีพอฆ่าเค้าเสร็จแล้วมานั่งสำนึก มันไม่ทันแล้ว คนเราต้องควบคุมสติของเราเอง ตัวผมเองก็ใจร้อนแต่ตอนนี้เลิกแล้ว ส่วนเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันก็มีบ้าง ลงไม้ลงมือก็มี หลวงอาที่ดำพวกผมประจำ บอกพวกมันนะเลี้ยงไม่เชื่อง กินข้าวหม้อเดียวกันยังจะมากัดกันอีก เหมือนหมาไม่มีผิดเลย”

ประสบการณ์ทางเพศ

“ผมเคยมีแฟนตอนอายุ 17 ผู้หญิงอายุ 18 ก็มีอะไรกันตามปกตินะ ส่วนที่เกี่ยวกับผู้หญิงผมไม่เคยเที่ยวเพราะกลัวติดโรคแต่ไม่ใช่เอดส์นะเพราะตอนนั้นยังไม่ค่อยรู้จักเท่าไร จะเป็นพวกหนองในหรือกามโรคมากกว่า”

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิดตามคำสัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์

“วันนั้นหลังเลิกงาน ผมก็ตั้งวงกับเพื่อนๆกินเหล้ากัน ก็มีเหล้าขาวกับเหล้าหมักนะ กินด้วยกัน พอกินๆไป ผมก็เมาคอตกลงเลย เพื่อนก็บอกให้ไปนอนบนบ้าน สร้างเมาแล้วค่อยมากินต่อ แต่ผมก็ไม่ไป ชักพัก เพื่อนผมคนเดิมมันก็บอกช่วยไปตามเพื่อนที่ชื่อไอ้เบิ้มให้หน่อย ไม่รู้มันหายไปไหน ผมก็ลุกไป จะไปตามให้ พอไปถึงบ้านไอ้เบิ้ม ลูกเค้าก็วิ่งร้องให้ออกมาจากมุ้ง ผมตกใจก็เลยเอามืออุดปากไว้ บอกอย่าร้องๆ แต่เด็กมันไม่เจียม ผมก็ไม่รู้จะยังงัย ผมก็เลยเอาแขนคัดคอ กดลูกกระเดือกเอาไว้ ประมาณครึ่งชั่วโมง พอเด็กเจียมแล้ว ผมก็วิ่งลงจากบ้านกลับมาอยู่ในวงเหล้า ชักพักเมย์ไอ้เบิ้มกลับมา วิ่งร้องให้มาที่วงเหล้า บอกลูกเป็นอะไรไม่รู้ ผม ไอ้เบิ้มกับเพื่อนอีกคนนึงก็วิ่งไปดู เห็นเลือดออกปากออกจมูก 2 ข้างเลย ไอ้เบิ้มเลยเรียกตำรวจมาจับผม ตำรวจก็ซ้อมผมด้วย ถามผมว่าไปข่มขืนทำไม มันยังเด็กอยู่เลย ผมก็บอกผมไม่ได้ข่มขืนแต่ตำรวจไม่เชื่อเพราะมันมีรอยฟันที่อวัยวะเพศ แต่ในใบแพทย์ไม่มีร่องรอยการข่มขืน แต่ศาลบอกว่ารับมาแล้วก็รับๆไปเหอะ”

ความมุ่งหมายหลังพ้นโทษ

“ผมก็ยังไม่รู้เลยว่าออกไปจะทำอะไร ก็คงจะไปเป็นสัปเหร่อเหมือนเดิม ตอนนี้ก็รอแค่วันพ้นโทษ”

กรณีศึกษาที่ 4 เรือนจำกลางคลองเปรม

ชื่อ นาย ดี (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 42 ปี ขณะกระทำผิดอายุ 34 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอ สามโคก จังหวัด ปทุมธานี อาชีพ รับจ้างก่อสร้าง นับถือศาสนาพุทธและมีสถานภาพสมรส นาย ดี มีบุคลิกภาพที่นิ่งเฉย พูดน้อย ตามคำตอบคำ สบตาคู่สนทนาเป็นบางครั้ง มีรูปพรรณที่ค่อนข้างสูง มีรูปร่างโปร่ง หนักประมาณ 60 กิโลกรัม สูงประมาณ 174 เซนติเมตรและผิวดำแดงและศาลพิพากษาประหารชีวิตนาย ดี แต่นาย ดี ให้การรับสารภาพซึ่งเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี จึงได้รับการลดหย่อนโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบัน นาย ดี เหลือโทษจำคุกอีก 22 ปี

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

“ผมอยู่กับพ่อแม่ตั้งแต่เด็กจนถึงอายุ 24 นะ พ่อแม่ผมก็ไม่ดี ไม่เคยตีผมเลย พ่อแม่ทำอะไรข้าวโพด รายได้ปานกลาง ปีหนึ่งก็ได้หมื่นกว่าบาท ส่วนกับพี่น้องนี้ ผมมีพี่น้องทั้งหมด 8 คน ผมเป็นคนที่ 5 ผู้ชาย 2 ผู้หญิง 5 ไม่เคยทะเลาะกันแบบลงไม้ลงมือเลย อย่างมากก็แค่ด่าว่ากัน”

ระดับการศึกษา

“ผมจบ ป.4 ที่โรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีนั่นแหละ ผมไม่ค่อยชอบเรียนหนังสือ ไม่รู้จะเรียนไปทำไม อยากทำงานมากกว่า”

ประวัติการติดยาเสพติด

“ผมไม่ยุ่งเกี่ยวกับอะไรเลย ทั้งยาเสพติด ทั้งเหล้า ทั้งบุหรี่”

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

“หนังรุนแรงนะเคยดู ก็ดูสนุกๆ แต่หนังโป๊นี่ไม่เคยดูเลย”

ประสบการณ์ทางเพศ

"ผมไม่เคยมีอะไรกับผู้หญิงคนอื่นเลยนะ นอกจากเมียผม ที่ตอนนั้นผมย้ายจากบ้านเข้ามาทำงานทำที่กรุงเทพก็ได้เมียคนนี้นี่แหละ เป็นคนบ้านเดียวกัน ทำงานอยู่ด้วยกันนี่แหละ แต่งงานกันเมื่อปี 30 แต่ไม่มีลูก"

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิดตามคำสัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์

"วันนั้นผมไม่รู้ว่าเค้ามีเรื่องฆ่ากันตาย พอตีผมจะไปตลกปลาแถวนั้น ตอนแรกตำรวจบอกว่าจะให้ผมช่วยเป็นพยาน แต่ตอนหลังก็เอาญาติของฆาตกรตัวจริงมาชี้ตัวว่าผมเป็นคนทำ ทั้งๆที่ผมไม่รู้เรื่องเลย แต่ผู้หญิงคนนั้นก็ทำงานก่อสร้างอยู่ที่เดียวกับผมนั่นแหละ มีลูก 2 คนแล้ว ผมก็ไม่ค่อยสนิทกับเค้าเท่าไร เค้าเลี้ยงลูกอยู่แถวนั้น ผัวก็ทำงานอยู่ที่เดียวกัน เห็นบอกว่าจมน้ำตายนะ ตอนแรกไปให้หมอตรวจก่อน หมอก็ไม่ลงความเห็นอะไร รอยช่วนรอยอะไรก็ไม่มี"

ความมุ่งหมายหลังพ้นโทษ

"พ้นโทษก็ยังไม่ว่าจะทำอะไร อาจจะกลับไปทำงานก่อสร้างเหมือนเดิม"

กรณีศึกษาที่ 5 เรือนจำกลางคลองเปรม

ชื่อ นาย อี (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 43 ปี ขณะกระทำผิดอายุ 29 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอ เมือง จังหวัด สมุทรสาคร มีอาชีพค้าขาย นับถือศาสนาพุทธและมีสถานภาพสมรส คือ แยกกันอยู่ นาย อี มีบุคลิกภาพที่คล่องแคล่ว สายตาสอดส่ายตลอดเวลา ไม่อยู่นิ่ง พูดจาไพเราะ มีรูปพรรณเป็นคนรูปร่างสันทัด สมส่วน หนักประมาณ 60 กิโลกรัม สูงประมาณ 165 เซนติเมตรและมีผิวดำแดงและศาลพิพากษาประหารชีวิตนาย อี แต่ นาย อี ให้การรับสารภาพ จึงได้รับการลดหย่อนโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบัน นาย อี จำคุกมาแล้ว 14 ปี และจะพ้นโทษในปี พ.ศ.2549

ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

“ผมมีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ตัวผมไม่ค่อยได้ผูกพันกับที่บ้านหรอก เพราะพ่อผมเมื่อยเยอะ ผมอยู่กับที่บ้านจนถึงอายุ 16 ก็เข้ามาอยู่กรุงเทพ เข้าบ้านอยู่กับแฟนผม มีลูกด้วยกันคนนึง แต่ตอนหลังก็เลิกกันไป”

ระดับการศึกษา

“ผมจบป.4 ที่โรงเรียนในจังหวัดนั้นแหละครับ”

ประวัติการติดยาเสพติด

“ยาเสพติดนี้ผมไม่ยุ่งเลยนะ ไม่เอาเลย แต่ผมจะกินเหล้าเยอะมาก กินทุกวันก็ว่าได้ เหล้านี้แหละทำให้เกิดอารมณ์ มันทำให้วูบวาบ เหล้าเนี่ยตัวพา”

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

“หนังโป๊นะดูนะ เวลาไปเที่ยวผู้หญิงที่โรงแรม ที่ดูหนังโป๊เนี่ย บางคนก็ไม่เกิดอารมณ์ บางคนก็เกิดอารมณ์ซ้า แต่ผมเนี่ยจะความรู้สึกไว ผมจะเกิดความรู้สึกเร็ว แต่ดูไม่มากหรอก เพราะมันอยู่ที่ตัวผม ผมชอบทำอะไรมากกว่า ถ้าผู้หญิงทำให้มันไม่เสร็จแต่หนังรุนแรงนี้ผมไม่ชอบดู แต่ก็มียัดกับชาวบ้านบ้างนะส่วนใหญ่ก็เรื่องเหยียบชากัน แย่งสาวกัน”

ประสบการณ์ทางเพศ

“ผมชอบเที่ยวผู้หญิงมาก เริ่มเที่ยวตั้งแต่อายุ 11-12 แล้ว เที่ยวนักร่องอะไรพวกเนี่ย ผมเที่ยวบ่อย ตอนนั้นผมถึงได้ติดเฮดส์จี้ แต่ตอนนี้ก็กินยาต้านอยู่ ต้องกินให้ตรงเวลา ห้ามลืมนะ ผมเสียอยู่สองอย่าง คือ เรื่องผู้หญิงกับเรื่องเหล้า เพราะการพนันผมไม่เล่น บางทีเมียผมสองคนก็อยู่ใกล้ๆกันนั้นแหละ ไม่ใช่ใครก็เพื่อนของแฟนผมเอง ผมนิสัยเสียตรงนี้จริงๆ คือ ผมแต่งตัวเก่งนะ พุดง่ายๆผมก็หน้าตาดี แล้วคุยเก่งด้วย น้องเมียผมก็มาชอบ ก็ได้กัน ของอย่างนี้มันตบมือข้างเดียวไม่ดังหรอก ผมชอบผู้หญิงน่ารักจริงๆผมยังจี้ก็ได้ ไม่เกียงว่าจะสวยหรือไม่สวย”

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิดตามหมายศาล

เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534 เวลาเที่ยง นายอี ได้ทำการข่มขืนกระทำชำเรา และฆ่า นางสาวมด(นามสมมติ) ซึ่งมีใช้ภรรยาของนายอี ซึ่งนางสาวมดมีอาชีพขายกล้วยเดี่ยวอยู่บริเวณชั้นล่างของโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง โดยนายอี ได้นั่งดื่มสุรากับเพื่อนอยู่ที่โรงหนังดังกล่าวตั้งแต่เวลาประมาณ 6 โมงเย็นจนถึงเวลาประมาณเที่ยงคืนและนายอี ได้วานเพื่อนให้ไปเรียกนางสาวมด มาพบโดยให้บอกว่ามีเรื่องจะคุยด้วย ซึ่งนางสาวมด บอกว่า เดี่ยวจะตามไป ต่อมาทั้งสองได้พบกัน โดย นายอี ถอดกางเกงที่ใส่มาออก และนุ่งผ้าเช็ดตัวสีเหลืองแทนและพากันไปพูดคุยที่ชั้น 3 จนเวลาใกล้สว่าง นายอี จึงกลับมาที่ห้องพัก โดยนุ่งกางเกงชั้นในเพียงตัวเดียวแล้วใส่กางเกงตัวที่นายอีถอดไว้ก่อนที่จะไปพบนางสาวมดอย่างรีบร้อน ต่อมารุ่งเช้า เวลาประมาณ 7 นาฬิกาจึงมีผู้พบศพ นางสาวมดสวมเสื้อแขนสั้นและมีผ้าเช็ดตัวสีเหลือง ซึ่งเป็นผืนเดียวกับของนายอีที่ใส่ก่อนออกไปพบนางสาวมดปิดท่อนล่างของศพไว้ นอกจากนี้ ยังพบว่า นายอีได้ชิงทรัพย์ของนางสาวมดไปทั้งหมดเป็นจำนวนเงิน 13,100 บาทด้วย ต่อมา นายอีได้หลบหนีไปที่จังหวัดเชียงใหม่ และถูกตำรวจจับกุม โดยนายอี ถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและมีเจตนาฆ่าผู้อื่นให้ถึงแก่ความตาย

รายละเอียดพฤติกรรมการกระทำผิดตามคำสัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์

"วันนั้นผมไปตั้งวงกินเหล้ารอกแฟนใหม่ของผม ไปรออยู่กับเพื่อนอยู่แถวๆร้านที่เค้าขายกล้วยเดี่ยววัย แล้วช่วงนั้นมันระหองระแหงกัน ผมก็รอจะเคลียร์ ปรึบความเข้าใจกับเค้า แต่ที่นี้เค้าจะเลิกทำงาน ผมก็เมาแล้ว เมานี้มันมีหลายแบบนะ ของผมเมาไม่รู้ตัวเลย ขาดสติ ผมไม่ให้อายจนเอาไม่อยู่ ก็เลยทะเลาะกัน ผมบ๊อบคอเค้า หลังจากนั้นผมก็กลับไป พอผมตื่นขึ้นมา ผมก็เห็นเค้านอนอยู่ข้างๆ ผมก็ไม่รู้ ก็เรียกเค้าแต่เค้าไม่ตื่น ผมก็เอาเสื้อปิดแล้วผมก็กลับไปเปลี่ยนเสื้อผ้า แต่ก็มีไอ้น้องผู้ชายอีกคนที่กินเหล้าด้วยกันมันหายไป แต่มีเด็กที่อยู่แถวนั้นเค้าให้การกับตำรวจว่าเค้าเห็นคนนี่ขึ้นไปหาผู้หญิงตอนผมหลับไป แต่ตอนนั้นผมไม่คิดอะไรแล้ว ผมถูกจับหลังเค้า 28 วัน เพราะพอเกิดเรื่องเสร็จผมก็หนีไปอยู่เชียงใหม่ ใครฆ่าคนตายแล้วไม่กลัว ผมไม่เชื่อ แต่ผมไม่ได้ข่มขืนนะ เพราะคนนั้นเค้าเป็นแฟนผม แล้วทำไมผมต้องข่มขืนเค้าด้วยล่ะ"

ความมุ่งหมายหลังพ้นโทษ

"หลังออกไปแล้ว ถ้าผมไม่หวังลูก ผมก็อยากจะบวชหรือไม่ก็คงค้าขายเหมือนเดิม เพราะชีวิตผมมันค้าขายนะ นี่ถ้าผมไม่เสียเพราะเหล้า ผมก็คงสบายไปแล้วเพราะเวลาผมขายผลไม้ผมไม่ได้ขายทีละน้อยๆ ผมขายส่ง ไม่ได้ขายปลีก ขายให้แม่ค้าที่มารับอีกต่อหนึ่ง เทียวหนึ่งก็ได้กำไรสองสามพัน"